

MW / Przyjaciele

DESA
UNICUM



V AUKCJA ADOPCJI

SKARBY MUZEUM NARODOWEGO W WARSZAWIE

AUKCJA 15 WRZEŚNIA 2025 WARSZAWA



V AUKCJA ADOPCJI

SKARBY MUZEUM NARODOWEGO W WARSZAWIE

AUKCJA 15 WRZEŚNIA 2025

ORGANIZATORZY:

MW / Przyjaciele **DESA** UNICUM

MW / Muzeum Narodowe w Warszawie

PARTNERZY AUKCJI:

artinfo.pl

 Polska Rada Biznesu

sar 

 POLSKA RADA CENTRÓW HANDLOWYCH
POLISH COUNCIL OF SHOPPING CENTRES

COMET
THE
SUN

CZAS AUKCJI

15 września 2025 (poniedziałek), 19:00

MIEJSCE AUKCJI

Muzeum Narodowe w Warszawie
Al. Jerozolimskie 3, Warszawa

KOORDYNATORZY

Dorota Kozak
tel. 788 244 922
d.kozak@desa.pl

Zuzanna Wielgo
tel. 538 647 637
z.wielgo@desa.pl

ZLECENIA LICYTACJI

zlecenia@desa.pl, 22 163 67 00

DOM AUKCYJNY

ul. Piękna 1A, 00-477 Warszawa
poniedziałek – piątek 11:00 – 19:00, sobota 11:00 – 16:00
tel. 22 163 66 00, biuro@desa.pl

BIURO OBSŁUGI KLIENTA

poniedziałek – piątek 11:00 – 19:00, sobota 11:00 – 16:00, tel. 22 163 66 00, bok@desa.pl

BIURO PRZYJĘĆ

poniedziałek – piątek 11:00 – 19:00, sobota 11:00 – 16:00, tel. 22 163 66 10, wyceny@desa.pl

WYCENY BIŻUTERII

poniedziałek, środa: 13:00 – 17:00, tel. 795 122 718, bizuteria@desa.pl

PUNKT WYDAŃ OBIEKTÓW

poniedziałek – piątek 11:00 – 19:00, sobota 11:00 – 16:00, tel. 22 163 66 20, wydania@desa.pl

ZLECENIA AUKCYJNE

przyjmujemy mailowo i telefonicznie tel. 22 163 67 00, zlecenia@desa.pl

WYSTAWY AUKCYJNE

WSTĘP WOLNY
kalendarz wystaw dostępny na www.desa.pl

SEKRETARIAT ZARZĄDU

Sarra Stoliarchuk, tel. 22 163 66 65, 795 122 719, s.stoliarchuk@desa.pl

KONTA BANKOWE

mBank S.A. Swift: BREXPLPWMBK
PLN: 27 1140 2062 0000 2380 1100 1002
EUR: 43 1140 2062 0000 2380 1100 1005
USD: 16 1140 2062 0000 2380 1100 1006

NIP: 5272644731 / REGON: 142733824 / KRS: 0000718495
Spółka zarejestrowana w Sądzie Rejonowym
dla m.st. Warszawy XII Wydział Gospodarczy,
kapitał zakładowy 13 314 000 zł

DOM AUKCYJNY DESA UNICUM JEST CZĘŚCIĄ HOLDINGU

DESA^{SA}

ZARZĄD DESA S.A.

JULIUSZ WINDORBSKI Prezes Zarządu | MARCIN SOBKA Członek Zarządu

RADA NADZORCZA DESA S.A.

ROBERT JĘDRZEJCZYK Przewodniczący | ADAM NIEWIŃSKI Członek Rady Nadzorczej | IRENEUSZ PIECUCH Członek Rady Nadzorczej

GRZEGORZ KRÓL Członek Rady Nadzorczej | MARCIN CZERNIK Członek Rady Nadzorczej

ZARZĄD DESA UNICUM



AGATA SZKUP
Prezes Zarządu



MAŁGORZATA KULMA
Członek Zarządu



IZA RUSINIAK
Członek Zarządu

RADA NADZORCZA DESA UNICUM



JULIUSZ WINDORBSKI
Przewodniczący Rady Nadzorczej



MARCIN SOBKA
Członek Rady Nadzorczej



WOJCIECH DZIAKOWSKI
Członek Rady Nadzorczej

DZIAŁ ROZLICZEŃ

Urszula Przepiórka
Kierownik Działu
u.przepiorka@desa.pl
tel. 22 163 66 01, 795 121 569

Magdalena Ołtarzewska
m.oltarzewska@desa.pl
tel. 22 163 66 03, 506 252 044

Karolina Pułanecka
k.pulanecka@desa.pl
tel. 538 955 848

DZIAŁ LOGISTYCZNY

Karol Kosowski
Kierownik
k.kosowski@desa.pl
tel. 514 446 885

Kacper Tomasziewicz
Ekspert ds. projektów
specjalnych i klientów VIP
k.tomaszkiewicz@desa.pl
tel. 795 122 708

DZIAŁ FOTO

Marcin Koniak
Kierownik Działu
m.koniak@desa.pl
tel. 22 163 66 74, 664 981 456

Marek Krzyżanek
Fotograf
m.krzyzanek@desa.pl

Alina Matyash-Labanovskaya
Fotograf
a.matyash@desa.pl

DZIAŁ IT

Piotr Gołębiowski
Kierownik Projektów IT
p.golebiowski@desa.pl
tel. 502 994 225

Jan Jarzyna
Asystent ds. Technicznych i Informatycznych
j.jarzyna@desa.pl
tel. 664 150 861

DZIAŁ MARKETINGU I PR

Marta Wiśniewska
Dyrektor Marketingu
m.wisniewska@desa.pl
tel. 795 122 709

Danuta Maciejewska-Bogusz
Kierownik projektów internetowych
d.maciejewska@desa.pl
tel. 664 981 461

Elżbieta Kopeć
Starszy Specjalista
ds. Marketingu Online i Analityki
e.kopec@desa.pl
tel. 502 994 227

Arkadiusz Kowalski
Grafik DTP
a.kowalski@desa.pl
tel. 788 269 944

Paulina Babicka
Grafik kreatywny
p.babicka@desa.pl

Damian Dubielis
Koordynator ds. komunikacji i PR
d.dubielis@desa.pl
tel. 787 255 660

Michalina Komorowska
Specjalista ds. marketingu,
Redaktor strony internetowej
m.komorowska@desa.pl
tel. 882 350 575

Julia Niżnik
Młodszy specjalista ds. kampanii online
j.niznik@desa.pl
tel. 664 981 453

Weronika Zarzycka
Fotoedytor
w.zarzycka@desa.pl
tel. 880 526 448

Weronika Markowska
Asystent ds. marketingu online
w.markowska@desa.pl
tel. 795 122 723

Public Relations – pr@desa.pl

DEPARTAMENT SPRZEDAŻY



MAŁGORZATA NITNER
Dyrektor Departamentu Sprzedaży
m.nitner@desa.pl
22 163 67 02, 514 446 892



KINGA SZYMAŃSKA
Zastępca Dyrektora
k.szymanska@desa.pl
698 668 221



ALEKSANDRA ŁUKASZEWSKA
a.lukaszewska@desa.pl
22 163 67 05, 664 981 465



MICHAŁ BOLKA
m.bolka@desa.pl
22 163 67 03, 664 981 449



MARTA LISIAK
m.lisiak@desa.pl
22 163 67 04, 788 265 344



ALEKSANDRA KASPRZYŃSKA
a.kasprzynska@desa.pl
506 252 031



TERESA SOLDENHOFF
t.soldenhoff@desa.pl
506 251 835



JULIA SŁUPECKA
j.slupecka@desa.pl
532 750 005



NATALIA KOWALEK
n.kowalek@desa.pl
880 334 401



JULIA GORLEWSKA
j.gorlewska@desa.pl
664 981 450



ANNA ROŻNIECKA
a.rozniecka@desa.pl
795 121 574



JOANNA WOLAN
j.wolan@desa.pl
538 915 090



MARIUSZ PENDRASZEWSKI
m.pendraszewski@desa.pl
880 334 402



OKTAWIA WRZESIEŃ
o.wrzesien@desa.pl
22 163 67 50, 787 388 666



MAGDALENA KRAJENTA
m.krajenta@desa.pl
795 122 712

DEPARTAMENT PROJEKTÓW AUKCYJNYCH



ANNA SZYNKARCZUK
Kierownik Działu
Sztuka Współczesna
a.szynkarczuk@desa.pl
22 163 66 41, 664 150 866



TOMASZ DZIEWICKI
Kierownik Działu
Sztuka Dawna
t.dzewicki@desa.pl
22 163 66 46, 735 208 999



MAŁGORZATA SKWAREK
Starszy Specjalista
Sztuka Dawna
m.skwarek@desa.pl
22 163 66 48, 795 121 576



KATARZYNA ŻEBROWSKA
Starszy Specjalista
Fotografia Kolekcjonerska
k.zebrowska@desa.pl
22 163 66 49, 539 546 701



MAGDALENA KUŚ
Starszy Specjalista
Sztuka Użytkowa
m.kus@desa.pl
22 163 66 44, 795 122 718



AGATA MATUSIELAŃSKA
Starszy Specjalista
Sztuka Współczesna
Prace na Papierze
a.matusielanska@desa.pl
22 163 66 50, 539 546 699



PAULINA BROL
Specjalista
Sztuka Młoda i Najnowsza
p.brol@desa.pl
539 388 299



WIKTOR KOMOROWSKI
Specjalista
Sztuka Współczesna,
Grafika Artystyczna
w.komorowski@desa.pl
788 260 055



KAROLINA JANKOWSKA
Specjalista
Sztuka Współczesna
k.jankowska@desa.pl
539 222 774



KATARZYNA SZCZĘSNA
Specjalista
Sztuka Współczesna
k.szczesna@desa.pl
538 522 885



NICOLE LEWANDOWSKA
Specjalista
Sztuka Współczesna
n.lewandowska@desa.pl
788 244 975



MARTYNA KOLANOWSKA
Specjalista
Sztuka Dawna
m.kolanowska@desa.pl
880 918 882



WERONIKA ROŚ
Specjalista
Design i Rzemiosło Artystyczne
w.ros@desa.pl
608 566 282



MARTA PRZASNEK
Specjalista
Sztuka Współczesna
m.przasnek@desa.pl
539 196 531



PAULINA JANISZEWSKA
Specjalista
Sztuka Współczesna
p.janiszevska@desa.pl
734 639 911



DOROTA KOZAK
Specjalista
Projekty Charytatywne
d.kozak@desa.pl
788 244 922



JAGIENKA PARTEKA
Specjalista
Sztuka Młoda Najnowsza
j.parteka@desa.pl
502 994 177

[illegible]

INDEKS

Alma-Tadema Lawrence 21

Autorzy nieznani 2, 9, 19

Bilińska-Bohdanowicz Anna 20

Bordone Paris 12

Boznańska Olga 17, 18

Brandt József 4

Cranach Lucas 1

Gieryski Aleksander 16

Kaniewski Jan Ksawery 11

Malczewski Jacek 5

Matejko Jan 3

Mehoffer József 6

Podkowiński Władysław 13

Sirani Elisabetta 10

Szymanowski Wacław 22

Ślewiński Władysław 15

Witkiewicz Stanisław Ignacy / Witkacy 23

Wyczółkowski Jan 14

Wypiański Stanisław 7

Zaleski Marcin 8

okładka I poz. 19 autor nieznan, "Bóg Anubis, pan nekropoli, w postaci szakala" 1550 – 1069 p.n.e. **okładka II** Anna Bilińska-Bohdanowiczowa, "Murzynka" 1884 **strony 6-7** poz. 11 Jan Ksawery Kaniewski, "Portret siostry Karoliny i Anny Strauss, tancerki baletu Teatru Wielkiego" **okładka IV** Lucas Cranach, "Adam i Ewa" 1510 **tytuł aukcji V** Aukcja Adopcji. Muzeum Narodowego w Warszawie. 15 września 2025 **kod aukcji** 1747ACH071 **koncepcja graficzna** Monika Wojnarowska **opracowanie graficzne** Arkadiusz Kowalski **zdjęcia** Bartosz Bajerski, Michał Zajäckowski **reprodukcje dzieł** dzięki uprzejmości Muzeum Narodowego w Warszawie **mapa dzieł w MNW** Adam Glabas **prenumerata katalogów** prenumerata@desa.pl

Szanowni Państwo,

oddajemy w Państwa ręce katalog piątej aukcji adopcji dzieł sztuki z kolekcji Muzeum Narodowego w Warszawie – „Skarby Muzeum Narodowego w Warszawie” – a zarazem pierwszej, w której tak szeroko reprezentowane są obiekty z różnych zbiorów i galerii MNW.

Aukcja adopcji to inicjatywa Stowarzyszenia Przyjaciele MNW oraz Juliusza Windorbskiego, prezesa DESA Unicum, który co roku prowadzi aukcję, zachęcając do objęcia opieką wybranych dzieł z kolekcji muzeum. Biorąc udział w licytacji, mają Państwo wyjątkową możliwość objęcia patronatem wybranego obiektu na rok. Wszystkich darczyńców uhonorujemy tabliczką z nazwiskiem patrona lub nazwą firmy umieszczoną przy wylicytowanym dziele.

„Quod libet” (co kto lubi) to nasze zaproszenie do wyboru spośród 23 unikatowych dzieł – zarówno malarstwa, jak i rzeźby – reprezentujących różne epoki i działy MNW. Od mniej znanych, a niezwykle interesujących artystycznie, po te powszechnie rozpoznawalne i lubiane. Zachęcamy do szukania wśród zbiorów muzeum tego, co przyciąga Państwa uwagę, co rezonuje z emocjami, osobowością, nastrojem – tego, co zostawia ślad. Adopcji można dokonać we własnym imieniu, w imieniu bliskich lub firmy, wspierając tym samym muzeum, a także wyrażając własne zainteresowania, refleksje i estetyczne podróże w głąb sztuki.

Całkowity dochód z wydarzenia przeznaczymy na rozbudowę kolekcji sztuki nowoczesnej MNW. Będzie ona dopełnieniem ufundowanej wcześniej przez Stowarzyszenie kolekcji „Autoportrety” – dzieł 20 współczesnych polskich artystek i artystów, przekazanych do zbiorów muzeum.

Z serdecznymi pozdrowieniami,

Karolina Wolff-Leśnodorska
Członkini Rady Nadzorczej Stowarzyszenia Przyjaciele MNW

Anna Zimecka
Członkini Zarządu Stowarzyszenia Przyjaciele MNW



Anna Zimecka, Członkini zarządu Stowarzyszenia „Przyjaciele Muzeum Narodowego w Warszawie”



Karolina Wolff-Leśnodorska, Członkini rady nadzorczej Stowarzyszenia „Przyjaciele Muzeum Narodowego w Warszawie”

Muzeum Narodowe w Warszawie

Muzeum Narodowe w Warszawie to jedna z najstarszych i najważniejszych instytucji muzealnych w Polsce. Choć jego przestrzeń wydaje się ograniczona, kryje się w niej imponująca kolekcja – blisko 830 tysięcy dzieł sztuki polskiej i zagranicznej od czasów starożytnych po współczesność. To ogromne bogactwo tematyczne pozwala dotrzeć do szerokiego grona odbiorców i odkrywać sztukę w jej różnorodnych formach. Muzeum to jednak nie tylko zbiory. To także miejsce codziennej pracy wybitnych specjalistek i specjalistów: kuratorów, konserwatorek, badaczek, muzealników. Dzięki ich zaangażowaniu możemy doświadczać sztuki w pełni – w przestrzeni ekspozycji, na kartach katalogów, w badaniach i opowieściach. To oni nadają rytm i sens pracy tej wyjątkowej instytucji.

Stowarzyszenie Przyjaciele Muzeum Narodowego w Warszawie

Instytucje takie jak Muzeum Narodowe w Warszawie powołuje się z myślą o trwaniu – bez wyznaczania dat końcowych. Nasze muzeum ma dziś ponad 160 lat. Nasze stowarzyszenie – 106. A jednak wciąż czujemy, że jesteśmy na początku drogi. W obecnej formie działamy od zaledwie kilku lat, starając się wspierać muzeum z myślą o przyszłości – tej najbliższej i tej odległej. Naszą misją jest promowanie wszystkiego, co dzieje się w muzeum – w gmachu głównym i oddziałach – a także realne wspieranie jego działań: finansowo, organizacyjnie, emocjonalnie. Chcemy także dawać naszym członkiniom i członkom możliwość doświadczenia sztuki z bliska – poprzez wydarzenia, spotkania, aukcje adopcji i projekty, które łączą ludzi z dziełami i historią.

Wierzimy, że wspólnie możemy pracować na kolejne 160 lat.



od lewej: Joanna Błaszczyk, członkini zarządu, Małgorzata Wandzel, wiceprezeska zarządu, Paweł Kastory, prezes zarządu, Karolina Wolff-Leśnodorska, rada nadzorcza, Anna Zimecka, członkini zarządu, Michał Suchora, członek zarządu Stowarzyszenia „Przyjaciele Muzeum Narodowego w Warszawie”



ZARZĄD STOWARZYSZENIA „PRZYJACIELE MNW”:

Paweł Kastory, Prezes Zarządu
Małgorzata Wandzel, Wiceprezeska Zarządu
Joanna Błaszczak
Michał Suchora
Anna Zimecka

RADA NADZORCZA STOWARZYSZENIA „PRZYJACIELE MNW”:

Jacek Olechowski
Karolina Wolff-Leśnodorska
Krzysztof Zakrzewski



Karolina Wiczorek, Dyrektor Stowarzyszenia „Przyjaciele MNW”



Anna Klammer, Wicedyrektor Stowarzyszenia „Przyjaciele MNW”



Maria Prokasz, Koordynator ds. projektów specjalnych Stowarzyszenia „Przyjaciele MNW”



Julia Barbasiewicz, Koordynatorka ds. członków Stowarzyszenia „Przyjaciele MNW”



Paweł Baran, obsługa prawna Stowarzyszenia „Przyjaciele MNW”

NA CZYM POLEGA AUKCJA ADOPCJI?

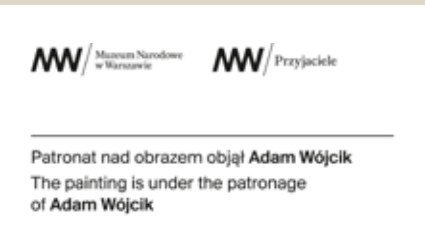
Jest to połączenie przyjemności – zaadoptowania ulubionego obrazu i powiązania z nim nazwiska swojego lub bliskich (rodziców, dzieci, wnuków) oraz pożytku przekazania środków na potrzeby Muzeum Narodowego w Warszawie. Adopcja może być prezentem na różne okazje. Zaadoptować może nie tylko osoba prywatna, ale także firma. Treść tabliczki, która wisi obok dzieła przez cały okres adopcji, jest ustalana z donatorem.

CO OTRZYMA ZWYCIĘZCA AUKCJI?

Jeśli wygrasz licytację wybranego dzieła:

- Otrzymasz kartę Patrona MNW, dzięki której będziesz mógł cieszyć się nieograniczonym wstępem na wystawy stałe i wystawy czasowe w Gmachu Głównym MNW i jego oddziałach wraz z jedną osobą towarzyszącą i dwójką dzieci (do lat 18) oraz będziesz otrzymywać zaproszenia na wydarzenia organizowane przez stowarzyszenie.
- Otrzymasz także specjalny „Certyfikat adopcji”, który zostanie wręczony przez Dyrektora MNW oraz Prezesa Stowarzyszenia podczas uroczystej inauguracji rocznej adopcji.
- Obok dzieła przez okres roku zawiśnie tabliczka z informacją o adopcji. Przykładowe tabliczki prezentujemy poniżej. Jeśli Muzeum zostanie zamknięte lub Twój obraz nie będzie przez jakiś czas ekspozycyjny Twoja adopcja zostanie wydłużona o długość braku ekspozycji.

Adoptującym firmom oferujemy możliwość zamieszczenia wizerunku adoptowanego dzieła na nośnikach reklamowych prowadzonej działalności.



DOCHÓD Z AUKCJI

Przeznaczony zostanie na działania Stowarzyszenia mające na celu konserwację oraz kontynuację rozbudowy kolekcji sztuki współczesnej w Muzeum Narodowym w Warszawie.

Organizatorzy:

MN / Przyjaciele

DESA UNICUM

MN / Muzeum Narodowe w Warszawie

Gospodarz:



Zachęcamy do podróży przez wybrane sale i galerie Muzeum Narodowego w Warszawie – od starożytnego Egiptu, przez duchowość średniowiecza, zmysłowy renesans i portret nowożytny, aż po subtelność pastelii przełomu XIX i XX wieku.

Każde z przedstawionych dzieł to nie tylko przykład mistrzostwa artystycznego, lecz także opowieść o czasie, kulturze, emocjach. Zapraszamy Państwa do spojrzenia na nie z osobistej perspektywy – do wyboru tego, co porusza, ciekawi lub zachwyca. „Quod libet” (co kto lubi) niech będzie hasłem przewodnim tej podróży.

Poniżej prezentujemy 23 dzieła sztuki, które można adoptować – symbolicznie obejmując je opieką i wspierając tym samym działalność muzeum.



1

LUCAS CRANACH

1472-1553

Adopcja obrazu "Adam i Ewa", 1510

olej/deska lipowa, 59 x 44 cm
nr inw. M.Ob.588 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN
Okres adopcji: 1 rok





Upowszechniony przez XIX-wiecznych romantyków mit artysty biedującego i niedocenionego za życia upada w zestawieniu z biografią Lucasa Cranacha starszego, który nie tylko poszczycić mógł się plastycznymi zdolnościami oraz talentami dworskimi, lecz także niebanalną przedsiębiorczością na najróżniejszych polach.

W Wittenberdze mistrz prowadził doskonale prosperujący warsztat tworzący obrazy, grafiki, projekty kostiumów i rzędów końskich, oprawę książęcych uroczystości, a nawet chusteczki do ocierania potu. Odbiorcami sztuki Cranacha był jednak nie tylko dwór Fryderyka III Mądrego, lecz także władcy innych państw oraz rosnące w siłę kręgi mieszczańskiej inteligencji.

Wielkie powodzenie dzieł mistrza powodowało wielokrotne powielanie tworzonych przezeń kompozycji, toteż do dziś zachowało się blisko pięćdziesiąt cranachowskich redakcji „Adama i Ewy”. W tym zdumiewająco licznym gronie nasz obraz zajmuje miejsce szczególne jako jeden z pierwszych i artystycznie najdoskonalszych.

Cranach, tworząc nasz obraz, nawiązuje do miedziorytu Albrechta Dürera, zamienia jednak posągową statuaryczność figur na kompozycję bardziej naturalną, urzekającą autentyzmem gestów. Rozdzielające Adama i Ewę drzewo jedni rozpoznawali jako figowiec, czyli ukłon w stronę arcymodnej w renesansie Italii, inni zaś – jako dąb, co nie tylko zbliżałoby wyobrażone wydarzenie do środkowoeuropejskich odbiorców, ale także nawiązywało do popularnej wówczas wiary, że krzyż Chrystusa został wykonany z dębiny. Tym sposobem drzewo byłoby zapowiedzią historii odkupienia. Ciemne tło z jednej strony miało służyć uwypukleniu aktów, z drugiej natomiast symbolicznie odnosić się do grzechu, w którym, po tym jak rajscy prarodzice ulegli pokusie, pogrąży się ludzkość.

Akt jako samodzielny gatunek byłby zbyt gorszący, ale kiedy Cranach nadał mu charakter ilustracji biblijnej sceny – nagość przestawała tak bardzo gorszyć, a posiadanie obrazu można było umotywować nie tyle chęcią sylenia wzroku pięknem ciała, co pogłębienia wiedzy o biblijnym kuszeniu. Być może właśnie to stanowiło jedną z największych zalet w oczach XVI-wiecznych odbiorców dzieła.

Paweł Bien
Zbiory Dawnej Sztuki Europejskiej
Muzeum Narodowe w Warszawie



Lucas Cranach the Elder
Adam and Eve
1547
Oil on wood
100 x 150 cm
The painting is a reproduction of the original work by Lucas Cranach the Elder, which was created in 1547. It is a reproduction of the original work, which is now in the collection of the Staatliche Museen zu Berlin. The painting is a reproduction of the original work, which is now in the collection of the Staatliche Museen zu Berlin. The painting is a reproduction of the original work, which is now in the collection of the Staatliche Museen zu Berlin.



2

ARTYSTA NIEZNANY

Adopcja obrazu "Zwiastowanie Marii - obraz wotywny wrocławskiego cechu malarzy", 1500

srebro płatkowe, tempera, złoto płatkowe/deska, 74 x 60 cm
nr inw. Śr.265 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN
Okres adopcji: 1 rok





Marcin Bogusz
 Zbiory Dawnej Sztuki Europejskiej
 Muzeum Narodowe w Warszawie



3

JAN MATEJKO

1838-1893

Adopcja obraz "Bitwa pod Grunwaldem", 1878

olej/plótno, 426 x 987 cm

sygnowany i datowany d.śr.: 'Jan Matejko rp 1878'

nr inw. MP 443 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN

Okres adopcji: 1 rok

Korzystając z opisu przebiegu bitwy pod Grunwaldem zamieszczonego w „Dziejach polskich” Jana Długosza, Matejko przedstawił jej końcową fazę – odwrót wojsk krzyżackich i śmierć wielkiego mistrza zakonu podczas ataku chorągwi ziemi krakowskiej. Pod względem ideowym i kompozycyjnym przedstawiona na obrazie akcja koncentruje się wokół dwóch postaci: wielkiego mistrza zakonu Ulricha von Jungingena, ukazanego w śmiertelnym starciu z plebejskimi wojownikami, oraz wielkiego księcia litewskiego Witolda, pędzącego jak gdyby wprost na widza, z mieczem wzniesionym do ciosu. Rozbicie kompozycji na szereg symultanicznie rozgrywających się epizodów potęguje wrażenie bitewnego zgiełku i zamętu.

Po lewej stronie Jakub Skarbek toczy pojedynek z księciem szczecińskim Kazimierzem. Niemal u stóp atakujących wielkiego mistrza wojowników leży na ziemi wielki komtur Konrad Lichtenstein. Na prawo od tej grupy widzimy Zyndrama z Maszkowic, który prowadził do ataku chorągiew krakowską. Niemal w centrum kompozycji znajduje się Mikołaj Skunarowski (? – postaci takiej nie wymienia Długosz) toczy walkę o proporzec z godłem wielkiego mistrza. Na pierwszym planie pośrodku powalony wraz z koniem książę oleśnicki Konrad Biały kieruje trzymane w rękę berło w stronę księcia Witolda. W prawej części obrazu wyróżnia się postać rycerza czeskiego Jana Žižki, który zamierza się mieczem na komtura tucholskiego Heinricha von Schwelborna.

Za nim w głębi Marcin z Wrocimowic, trzymając wysoko chorągiew ziemi krakowskiej, dmie w róg bitewny na znak, że znowu podniesiono sztandar, który upadł w zamęcie walki. Dalej na prawo Zawisza Czarny z Garbowa kopią obala z konia komtura gniewskiego Jana von Wendena. Nieco poniżej ukazany został komtur brandenburski Marquard von Salzbach, którego bezimienny wojownik ściąga arkanem z konia w chwili ucieczki. Niemal przy prawej krawędzi widnieje postać uciekającego z pola bitwy komtura ze Świecia Heinricha von Plauena. Ponad nim w głębi usytuowana jest grupa króla Władysława Jagiełły w otoczeniu straży przybocznej. U stóp Zbigniewa z Oleśnicy leży zwyciężony

w pojedynku Dippold Kikeritz. W lewym górnym narożniku Matejko ukazał obóz krzyżacki i płonące zabudowania wsi Stębark.

Zgodnie z relacją Długosza, nad walczącymi wśród chmur i kurzawy unosi się postać świętego Stanisława, patrona Polski.

Ewa Micke-Broniarek
Zbiory Malarstwa Polskiego do 1914
Muzeum Narodowe w Warszawie





4

JÓZEF BRANDT

1841-1915

Adopcja obrazu "Odbicie jasyru", 1878

olej/plótno, 179 x 445 cm
sygnowany i datowany l.d.: 'Józef Brandt | 1878'
nr inw. MP 409 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN

Okres adopcji: 1 rok



Przedstawiona przez Brandta bitwa pod Martynowem była jedną z wielu potyczek toczonych z czambułami tatarskimi, które w XVII wieku pustoszyły południowo-wschodnie rubieże Rzeczypospolitej. Piątego czerwca 1624 Tatarzy ordy nogajskiej pod wodzą murzy Kantymira wtargnęli na terytorium Polski i dotarli aż do Przemyśla i Medyki. Stąd rozpuszczano zagony. Oddziały wojsk spłądrowały niemal całą środkową Małopolskę, grabiły i paliły wsie oraz miasteczka, a także porywały ludzi w jasyr. Hetman polny koronny Stanisław Koniecpolski przygotował zasadzkę na wracających Tatarów u przeprawy przez Dniestr pod Martynowem w pobliżu Halicza. Po trwających kilka dni utarczkach 20 czerwca doszło do decydującej bitwy. Prowadząc równoczesną salwę z działek

i rusznic taborowych, Polacy zdołali wywołać wśród Tatarów panikę i zepchnąć ich nad brzegi Dniestru. Wysłane w pościg chorągwie pancerne uwolniły ludzi pojmanych w jasyr. Tę właśnie fazę bitwy namalował Brandt.

Panoramicznie zaaranżowana scena imponuje rozmachem kompozycji, brawurową dynamiką ruchu ludzi i koni wzdłuż osi prostopadłych do płaszczyzny obrazu. Zabieg ten stwarza iluzję oglądania bitwy z pozycji jej uczestnika, wciąga wzrok patrzącego w głąb odtworzonej na płótnie przestrzeni, gdzie wre mordercza walka. Dramaturgię całej sceny podkreślają ciężkie, skłębione chmury i ciemnoszary tuman kurzu wzbijany

setkami końskich kopyt. Spotęgowaniu wrażenia bitewnego zgiełku i chaosu służy rozbięcie kompozycji na szereg rozgrywających się równocześnie, lecz niepowiązanych ze sobą scen. Ich uczestnicy prezentują ogromną rozpiętość uczuć o najwyższym napięciu – rozpacz i bierność poddanie się losowi, determinację i wolę walki, furię ataku i paniczny lęk przed śmiercią.

W recenzjach towarzyszących pierwszym prezentacjom „Odbicia jasyru” w Berlinie i Monachium (1878, 1879) podkreślano niezwykłą skalę jego ekspresji i mistrzostwo środków warsztatowych. Michał Wołowski nie wahał się określić tego obrazu mianem arcydzieła, „niezaprzeczenie

najgenialniejszego utworu [Brandta], który go w rzędzie pierwszych mistrzów Europy postawił” (Michał Wołowski, „Wystawa międzynarodowa sztuki w Monachium”, „Tygodnik Ilustrowany” 1879, nr 188, s. 76).

Ewa Micke-Broniarek
Zbiory Malarstwa Polskiego do 1914
Muzeum Narodowe w Warszawie

5

JACEK MALCZEWSKI

1854-1929

Adopcja obrazu "Autoportret w zbroi", 1914

olej/tektura, 54 x 65 cm

sygnowany i datowany p.g.: 'J Malczewski | 1914'

nr inw. MP 375 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN

Okres adopcji: 1 rok





Jacek Malczewski należy do tej grupy polskich i europejskich artystów, którzy tworzyli bardzo dużo wizerunków własnych. Są to nie tylko portrety twórcy w różnych okresach jego życia, ale też opowieść o doli artysty, jego przeznaczeniu i fascynacjach oraz propozycjach społecznych. „Autoportret w zbroi” powstał w 1914, a więc na progu wojny. Malczewski wyczuwał już od dawna, że sytuacja międzynarodowa jest napięta i wcześniej czy później dojdzie do konfrontacji militarnej. Z autoironią, a trochę prowokacją zakłada właśnie pancerz i oczyszcza całe pole za sobą. Tło jest neutralne, bez rekwizytów, i na obrazie dominuje fantastycznie malowana szybkimi pociągnięciami pędzla twarz artysty. Z 1919 pochodzi komentarz poetycki samego Malczewskiego do jednego z portretów własnych: „Zbroję moją wykulem własną moją ręką. Jej ozdoby, emalie, mej twórczości pracą. By sztuki czarem pokryć to, co było męką”.

W latach 1899-1919 Malczewski wykonał wiele wizerunków własnych tylko w zbroi, odwołując się przede wszystkim do etosu rycerskiego. A więc: wierności ojczyźnie i zasadom, które wyniósł z domu szlacheckiego, miłości do ojczyzny, ale też wierności wierze i swego rodzaju męstwa, które proponuje. Na tym spokojnym, prowokacyjnym, przyciągającym uwagę autoportrecie artysta próbuje niejako złagodzić swój wizerunek przy pancerzu wkładając kwiatek astra. Ten kwiat jest troszkę zwiędły. Malczewski w ten sposób mruży do nas oko i mówi, że w wieku sześćdziesięciu lat on już zbroi nie założy i karabinu do ręki nie weźmie w momencie, w którym będzie trzeba walczyć o ojczyznę. Jedynym jego orężem i tym, co swojej ojczyźnie i potomkom ofiarowuje, jest właśnie sztuka.

Iwona Danielewicz
Zbiory Malarstwa Polskiego do 1914
Muzeum Narodowe w Warszawie

Jacek Malczewski
1854-1929

Autoportret w zbroi
Self-Portrait in Armour
1914

Malczewski namalował dziesiątki autoportretów. Przedstawiał się w fantastycznych przestrzeniach, wjeżdżającym szynkiem, w towarzyszącym muzy lub chimery symbolizującej twórcze natchnienie. Przybrał postać Chrystusa, św. Franciszka, proroka Ezechiela. W latach 1899-1919 wykonał kilka wizerunków własnych w zbroi. Odwołując się znowu do etosu rycerskiego: wierności, wyznawania idei, miłości ojczyzny, prawości i męstwa. Dla artysty męstwo było również status społeczeństwa, rozumiana jako twórczo posłannictwo.

Malczewski painted dozens of self-portraits in his life. He portrayed himself in various fantastical costumes, in a prison uniform, and with a muse or a chimera symbolising creative inspiration. He also painted himself as Jesus Christ, St Francis, and the prophet Ezekiel. In 1899-1919, Malczewski painted several likenesses of himself in armour as a reference to the chivalric ethos: loyalty to a cause, love for the homeland, integrity, and valour. The artist also valued service to society, which he understood as a creative calling.

oil, tempera, gold on cardboard
24x30, 1912 - purchased in 1957
oil, tempera, gold on cardboard

6

JÓZEF MEHOFFER

1869-1946

Adopcja obrazu "Autoportret", 1898

olej/ płótno, 100,5 x 80 cm

sygnowany i datowany p.g.: 'Józef Mehoffer. 98'

nr inw. MP 403 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN

Okres adopcji: 1 rok





W młodzięcym okresie twórczości Mehoffer namalował kilka wizerunków własnych, zazwyczaj niewielkich, ograniczonych do popiersia na neutralnym tle, odznaczających się uproszczoną, wąską skalą barw. Na ich tle „Autoportret” z 1898 wyróżnia się rysem pewnej reprezentacyjności. Świadczy o tym ujęcie niemal w całej postaci, starannie wystudiowana poza siedzącego na krześle modela, jego oficjalny ciemny strój oraz sugerujące wnętrze pracowni tło utrzymane w żywych, intensywnych kolorach. Widoczne w głębi kompozycji akcesoria malarskie – paleta i pędzle – przypominają o profesji artysty. Portret zwraca uwagę ekspresją twarzy o wyrazistych rysach oraz typową również dla innych wizerunków własnych Mehoffera intensywnością spojrzenia skierowanego wprost na widza. Pogłębiony modelunek walorowy oblicza i całej postaci artysty kontrastuje z płaszczynno-linearnym rozwiązaniem partii tła, podobnie jak głęboka czerń jego stroju – z intensywną zielenią narzuty oraz jasną, bladoróżową barwą ściany pracowni.

Obraz zamyka wczesny okres twórczości Mehoffera, naznaczony paryskimi studiami (1891-96), podczas których stopniowo krystalizował się jego język artystyczny. Pod wpływem francuskiego symbolizmu, szczególnie sztuki nabiistów, portrety Mehoffera zmieniają się, zyskując większą siłę ekspresji. Na te innych, zwłaszcza kobiecych, wizerunków jego autorstwa przedstawienia własnej osoby wyróżniają się prostotą kompozycji, dążeniem do uogólnienia form, oszczędnym wykorzystaniem środków artystycznego wyrazu; są całkowicie pozbawione akcentów o charakterze dekoracyjnym.

„Autoportret” Mehoffera został zaprezentowany na I wystawie Secesji Wiedeńskiej w 1898, w której uczestniczyła bardzo duża grupa twórców polskich skupionych w Towarzystwie Artystów Polskich „Sztuka”.

Ewa Micke-Broniarek, Iwona Danielewicz
Zbiory Malarstwa Polskiego do 1914
Muzeum Narodowe w Warszawie



7

MECENAT NAD GABINETEM PASTELI STANISŁAWA WYSPIAŃSKIEGO

Cena wywoławcza: 1 000 PLN

Okres adopcji: 1 rok



Stanisław Wyspiański (1869-1907) był jednym z najwybitniejszych artystów Młodej Polski – malarzem, dramatopisarzem, poetą, scenografem i reformatorem teatru. Swoją twórczością ożywił polską kulturę przełomu XIX i XX wieku. Projektował witraże i polichromie, był prekursorem polskiego dramatu symbolicznego, malował portrety koncentrujące się na naturalności gestów i nastroju modela, a jego projekty mebli przyczyniły się do narodzin polskiego designu.

Muzeum Narodowe w Warszawie posiada jedną z największych kolekcji prac Stanisława Wyspiańskiego. Zbiór prezentuje różnorodne tematy i techniki stosowane przez artystę, a na wyróżnienie zasługują dzieła wykonane pastelami. W kolekcji Muzeum Narodowego w Warszawie najwybitniejszymi i najsłynniejszymi dziełami Wyspiańskiego są m.in. „Chocholy” oraz pejzażowy cykl widoków z okna pracowni artysty na Kopiec Kościuszki. Równie ikoniczne są portrety rodzinne, szczególnie przedstawienia dzieci i żony artysty oraz portrety innych dziecięcych modeli. Wizerunki te, utrwalone w niezwykle wrażliwej technice, wyróżniają się ekspresyjnym konturem, kontrastującymi barwami, nowatorskimi ujęciami kompozycyjnymi i psychologiczną głębią. Kolekcja obej-

muje również autoportrety Stanisława Wyspiańskiego koncentrujące się na introspekcji i symbolizmie, a także studia motywów do projektów scenograficznych, polichromii lub monumentalnych programów witrażowych, jak ten dla katedry rzymskokatolickiej w Lwowie pt.: „Śluby króla Jana Kazimierza Wazy w katedrze lwowskiej w 1656 roku”.

Z myślą o tym wyjątkowym zespole prac w Galerii Sztuki XIX wieku Muzeum Narodowego w Warszawie powstał specjalny gabinet „pastelowy”, który umożliwia prezentację najcenniejszych dzieł artysty. Ze względu na wrażliwość techniki pastelowej ekspozycja w Sali Stanisława Wyspiańskiego ma charakter zmienny. Jest ona rearanżowana co kilka miesięcy, co nie tylko chroni dzieła, lecz także pozwala widzom odkrywać coraz nowsze wątki w twórczości Wyspiańskiego. Takie podejście do prezentacji dzieł na papierze łączy troskę o dziedzictwo z dbaniem o muzealną dostępność i edukację.

Paulina Adamczyk
Gabinet Rycin i Rysunków
Muzeum Narodowe w Warszawie

8

MARCIN ZALESKI

1796-1877

Adopcja obrazu "Wnętrze katedry w Mediolanie", 1834

olej/plótno, 100 x 76 cm
nr inw. MP 2488 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN
Okres adopcji: 1 rok

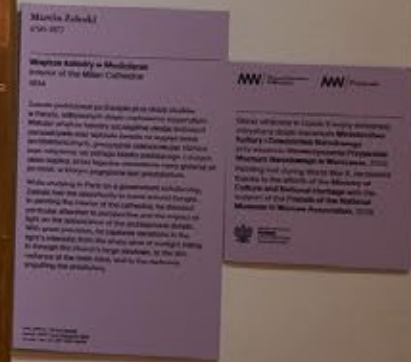


Marcin Zaleski zarabiał na życie głównie jako wedytysta, czyli malarz pejzażu miejskiego. Popularność przyniosły mu właśnie obrazy wnętrz różnych historycznych budynków, ale zanim osiągnął sukces, jego droga na artystyczne wyżyny była dosyć skomplikowana. Urodził się u schyłku XVIII wieku w Krakowie w szlacheckiej, lecz bardzo ubogiej rodzinie. Nie wiadomo, u kogo się uczył, ale z pewnością musiał pobierać lekcje, gdyż w Warszawie pojawił się już jako człowiek mający pewne umiejętności artystyczne. W późniejszym okresie życia Zaleski był bardzo cenionym wykładowcą - przekazy historyczne mówią, że był lubiany przez swoich studentów oraz bardzo zaangażowany w tę pracę.

Obraz „Wnętrze katedry w Mediolanie” szczęśliwie powrócił do muzeum w 2019, był bowiem stratą wojenną. Po raz pierwszy znalazł się w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie w 1867. Zachowały się archiwały związane z jego zakupem, a także szklany negatyw przedstawiający płótno bez ramy. Właśnie to zdjęcie pozwoliło nam z całą pewnością udowodnić, że obraz, który w 2018 pojawił się w domu aukcyjnym Dorotheum w Wiedniu jest tym samym, który zaginął zapewne w okolicach Powstania Warszawskiego z warszawskiego muzeum.

Szczęśliwie płótno zachowało się w doskonałym stanie i razem z Marcinem Zaleskim możemy wejść do wnętrza katedry w Mediolanie. Obraz ten powstał w Warszawie po powrocie malarza z podróży do Paryża i Italii, skąd z pewnością przywiózł wiele szkiców i rysunków. Dzięki temu kilka lat później, posiłkując się szkicownikami, mógł odwzorować to wnętrze. Wchodzimy do gotyckiej świątyni, jesteśmy w transepcie, czyli w nawie poprzecznej. Widzimy gotyckie sklepienie, w głębi jeden z ołtarzy bocznych, światło wpada i oświetla ten ołtarz przez gotyckie okna. We wnętrzu widzimy nie tylko historyczne zabytki, monumentalną architekturę, ołtarze, konfesjonały, ale także wiernych, którzy się modlą i przystępują do komunii. Widzimy także turystów - przecież był nim też sam Marcin Zaleski - a więc jesteśmy w stanie poczuć się jak XIX-wieczni podróżnicy i chłonąć razem z nimi nastrój zabytkowej budowli.

Karolina Zalewska
Dział Edukacji
Muzeum Narodowe w Warszawie

[illegible][illegible]

9

ARTYSTA NIEZNANY

Adopcja dyptyku fundacji rodziny Winterfeldów, 1430 - 1435

tempera, złoto płatkowe/deska dębowa, 165,5 x 105 cm
nr inw. Śr.206/1-2 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN
Okres adopcji: 1 rok



Dyptyki należą do najwspanialszych wytworów sztuki średniowiecznej. Niezależnie od tematyki (mogły zawierać zarówno sceny sakralne, jak i portrety), były zazwyczaj niewielkie. Są świadectwami obcowania z obrazami w późnym średniowieczu: można było je bowiem otwierać i zamykać, a z racji niewielkich rozmiarów również przenosić. Posiadacze dyptyków cieszyli się co najmniej dwoma ich odsłonami, mogli je trzymać w dłoniach i podziwiać czy też rozważać z niewielkiej odległości.

Dyptyk fundacji rodziny Winterfeldów z kościoła Mariackiego w Gdańsku nie jest jednak typowy. Wyróżniają go bardzo duże wymiary: skrzydła mierzą 182 × 122 cm. Skrzydła ozdobiono scenami narracyjnymi („Św. Maria Magdalena unoszona przez anioły”, „Ecce Homo”, „Naigrawanie”, „Biczowanie” i „Oplakiwanie” na rewersie lewego skrzydła), a także dewocyjnymi („Pieta”, „Chrystus jako Mąż Boleści” i „Maria Lactans”). Niezwykłe jest również niesymetryczne podział skrzydeł. Przedstawienia spaja wizualnie granatowe tło ozdobione gwiazdami. Dyptyk jest stylistycznie niejednorodny: niektóre przedstawienia zostały namalowane w duchu tzw. stylu pięknego („Oplakiwanie”, „Maria Lactans”), inne dość realistycznie („Ecce Homo”, „Naigrawanie”).

Na eucharystyczną wymowę „Dyptyku Winterfeldów” wskazuje porównanie mleka, którym Maria karmi Dzieciątko do krwi Chrystusa, która spływa do kielicha. Umieszczone na tarczy herbowej narzędzia Męki, szaty, które Chrystus miał na sobie w czasie procesu, grób przypominający mense ołtarza oraz naturalnej wielkości przedstawienie Świętej Włóczni, akcentują zbawczą rolę Pasji.

Przedstawienie św. Marii Magdaleny, przeskalowane w porównaniu z wizerunkami na lewym skrzydle, odnosi się do legendy, zgodnie z którą święta była unoszona codziennie do nieba aby słuchać anielskich chórów. Pustelnica została ukazana otoczona przez unoszące ją anioły, których skrzydła układają się w kształt mandorli. Na jej głowę Bóg Ojciec nakłada koronę. Dzięki temu duchowemu pokarmowi przeżyła poszcząc trzydzieści lat na pustyni. Piękne, pokryte w czasie umartwień włosami ciało, jest symbolem z jednej strony nawrócenia, z drugiej wagi modlitwy i Eucharystii.

Marcin Bogusz
Zbiory Dawnej Sztuki Europejskiej
Muzeum Narodowe w Warszawie



10

ELISABETTA SIRANI

1638-1665

Adopcja obrazu "Portret pięcioletniego Vincenzo Ranuzzi jako Amora", 1663

olej/plótno, 71 x 59 cm
nr inw. M.Ob.669 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN
Okres adopcji: 1 rok





Elisabetta Sirani (1658-1695)
Portrait of Count Vincenzo Ferdinando Ranuzzi as Cupid
1681
oil on canvas, 100 x 110 cm
Inventory no. 100.000.0000

„Portret Vincenza Ferdinanda Ranuzziego” – dzieło bolońskiej artystki Elisabetty Sirani z 1663 jest jedynym obrazem w Galerii Sztuki Dawnej Muzeum Narodowego w Warszawie namalowanym przez kobietę. Dziewczynki nie miały wówczas łatwego dostępu do nauki rzemiosła i przejawia się to w proporcjach dzieł stworzonych przez mężczyzn i kobiety w galeriach muzealnych na całym świecie.

Sirani, jak wiele innych dawnych artystek, była uczennicą swojego ojca. Gdy zachorował i zmarł, prowadziła jego warsztat, samodzielnie utrzymując rodzinę. Zdobyła sławę jako wszechstronna malarka; była również nauczycielką wielu kobiet w szkole, którą założyła w rodzinnym mieście. Cieszyła się uznaniem teoretyków sztuki i wybitnych mecenasów. Jej protektorami byli Carlo Cesare Malvasia – biograf bolońskich artystów, a także kardynał Leopoldo de' Medici, wybitny patron sztuki.

Portrety nie stanowiły głównej specjalizacji bolońskiej malarki, jednak związana była z potężną, arystokratyczną rodziną Ranzuzzi, a obraz z Muzeum Narodowego w Warszawie przedstawia pięcioletniego potomka tej senatorskiej rodziny – Vincenza Ferdinanda. Chłopiec został ukazany we współczesnym, niezwykle strojnym dworskim ubiorze, ale trzyma w dłoniach atrybuty amora – kołczan oraz łuk i uchwyciono go w chwili, gdy sięga po strzałę. To portrait historii, popularny typ wizerunku, w którym współczesne postaci otrzymywały kostium bądź atrybuty bohaterów historycznych, mitologicznych lub figur alegorycznych. Chłopcy bywali w takich przedstawieniach amatorami, kobiety mitologicznymi boginiami, a mężczyźni walecznymi bogami bądź bohaterami z przeszłości. Vincenzo Ferdinando Ranuzzi jest w dziele Sirani synem Wenus – amorem, ale obraz można postrzegać również w szerszym kontekście, jako alegorię miłości.

Grażyna Bastek
Zbiory Dawnej Sztuki Europejskiej
Muzeum Narodowe w Warszawie

11

JAN KSAWERY KANIEWSKI

1805-1867

Adopcja obrazu "Portret siostr Karoliny i Anny Strauss, tancerek baletu Teatru Wielkiego", 1853

olej/plótno, 107 x 79 cm

nr inw. MP 5155 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN

Okres adopcji: 1 rok





Ksawery Józef Karłowicz
1812-1887

Portrait of Karoline and Anna Strauss
Portrait of Karoline and Anna Strauss, 1853, oil on canvas, 100 x 171 cm

Podwójny portret siostrzy Karoline i Anny Strauss
Podwójny portret siostrzy Karoline i Anny Strauss, 1853, olej na płótnie, 100 x 171 cm

The double portrait in full-length shows two female dancers of the Warsaw Theatre, the sisters Karoline and Anna Strauss. Here, the sisters are performing in a production of the Romanticist choreographer Józef Karłowicz (1812-1887). The sister on the left is standing against a stage set background.

Podwójny portret w ujęciu en pied należy do najbardziej wartościowych dzieł w dorobku artystycznym Ksawerego Kaniewskiego. Przedstawia wykształcone w warszawskiej szkole baletowej sławne tancerki Teatru Wielkiego, siostry Karolinę (1833-1909) i Annę (1929-1912) Strauss. Kompozycja tego obrazu jest pozbawiona typowej dla Kaniewskiego konwencjonalności i idealizacji wizerunków kobiecych. Uwagę zwracają sceniczne kostiumy obydwu siostr – walory zróżnicowanych tkanin są oddane z dużym wyczuciem soczystych barw i jakości fakturowych, co zbliża ten obraz do malarstwa szkoły weneckiej. Pomimo teatralnej stylizacji pozy tancerek są naturalne, a twarze pełne wyrazu. Romantyczny pejzaż w tle dodaje głębi i tajemniczości. Kaniewski, zwany w Rzymie „malarzem rosyjskiego cesarza”, należał do pokolenia artystów, którzy dobrze poznali tajniki warsztatu XVIII-wiecznych mistrzów pędzla.

Kompozycja o charakterze na polu rodzajowym nawiązuje do prapremiery baletu fantastycznego „Asmodea, czyli diabeł rozkochany” (muzyka Giuseppe Alessandro Scaramelli, Józef Stefani), która miała miejsce 17 lipca 1853 w Teatrze Wielkim. Wprawdzie obraz namalowany został w pracowni malarzkiej, ale to zapewne nawiązuje do dekoracji teatralnej na deskach scenicznych i upamiętnia wielki sukces, jaki obie siostry odniosły w tym przedstawieniu. Libretto baletu na podstawie powieści Jacques’a Cazotte’a jest bardzo skomplikowane – hrabia Leonardo w ruinach niedaleko Neapolu wywołuje diabła, który pojawia mu się pod różnymi postaciami. Ostatnim wcieleniem jest tancerka i androgeniczna służąca-paź, która stara się usidlić głównego bohatera swoim dwuznacznym urokiem. Rzeczywistość miesza się tutaj z wątkami orientalnymi, przeplata ze światem wyobraźni i absurdu. W warszawskiej adaptacji baletu Karolina Strauss wcieliła się w postać Leili ubranej w jedwabną spódnicę, w krótkiej szamerowanej kurtce przypominającej huzarską dolmanę oraz korpaku z czapłą kitą na głowie, a Anna wystąpiła w roli wysłannika piekieł Asmodei w barwnym stroju à la turque, w czerwonych szarawarach, haftowanym złotem kaftanie i fezie. Pierwsza to skromna wieśniaczka, naiwna i niewinna, jej przeciwstawieniem jest gwałtowna i namiętna Asmodea, która zwodzi Leonarda na różne sposoby. Zostaje jednak przez niego zmuszona do posłuszeństwa i służenia mu, co symbolizuje widoczny na szyi dziewczyny ubranej po męsku czarny, zapewne aksamitny powróż.

Nie sposób pominąć milczeniem osoby ofiarodawczyni tego obrazu do zbiorów Zachęty Sztuk Pięknych (1931), młodszej koleżanki obu siostr, związanej z życiem teatralnym stolicy: Zofii z Mikulskich Filatynowej, primabaleriny Teatru Wielkiego w latach 1880 -1902, córki baletnicy, oraz żony tancerza Leopolda Filatyna.

Iza Wiercińska
Zbiory Malarstwa Polskiego do 1914
Muzeum Narodowe w Warszawie

12

PARIS BORDONE

1500-1571

Adopcja obrazu "Wenus i Amor", 1. poł. XVI w.

olej/plótno, 93,7 x 143,3 cm
nr inw. M.Ob.628 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN
Okres adopcji: 1 rok



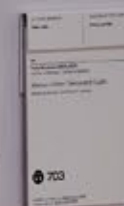


Obraz przedstawia nagą Wenus spoczywającą w wyszukanej pozie na tle krajobrazu z rzeką i młynem. Bogini wyciąga rękę w kierunku amora i wpatruje się w przestrzeń poza obrazem. Wizerunku dopełniają charakterystyczne dla bogini atrybuty: różę w ręku i drzewo mirtu w tle. Obrazy z Wenus i amorem w pejzażu były ulubionym motywem złotego wieku weneckiego malarstwa, zwłaszcza w kręgu Giorgiona i Tycjana.

Wenus – starożytną boginię wiosny i ogrodów – w III wieku p.n.e. utożsamiono z grecką Afrodytą. Bogini ogrodów stała się wówczas boginią miłości i pożądania. Renesansowa – humanistyczna – koncepcja przedstawiania nagich Wener ma swoje źródło w sztuce klasycznej starożytności. W renesansie świat kultury antycznej był traktowany jak skarbnica przykładów moralnych i estetycznych – skarbnica exempli. Starożytność wybliskiwała wówczas ocalalymi i odkrywczymi w XV i XVI wieku księgami, poematami, rzeźbami, sarkofagami, obeliskami i trwała jak gwiazdozbiór nad głowami humanistów.

Kluczem interpretacji nagości Wener weneckiego Cinquecenta jest duchowe pojmowanie piękna ludzkiego ciała, przekonanie, że najistotniejszą cechą charakteryzującą starożytnych było poczucie, że duch i ciało stanowią jedność. Idealne i fizyczne zarazem piękno Wener było interpretowane pod wpływem filozofii neoplatonickiej jako odbicie boskości. Piękne w proporcjach ciało ludzkie stawało się idealną syntezą tego, co mistyczne i tego, co racjonalne, wyrazicielem przedustawnej harmonii mikro- i makrokosmosu. Naga Wenus pojmowana była jako personifikacja piękna wrodzonego – pulchritudo innata, przeciwstawianego sztucznie przydanym urokom – ornamentum.

Joanna Kilian
Zastępczyni Dyrektorki ds. Naukowych
Muzeum Narodowe w Warszawie



13

WŁADYSŁAW PODKOWIŃSKI

1866-1895

Adopcja obrazu "Szał, szkic", 1893

olej/ płótno, 56 x 46 cm
sygnowany l.d.: 'Wł.Podkowskiński'
nr inw. MP 338 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN

Okres adopcji: 1 rok



Władysław Podkowiński to jeden z najciekawszych, najbardziej oryginalnych i niezależnych artystów polskich końca XIX wieku, choć jego twórczość trwała tylko 10 lat - przecięła ją przedwczesna, tragiczna śmierć malarza. Przygłębia do niego, częściowo znajdująca oparcie w faktach, legenda genialnego, lecz niespełnionego twórcy, odrzuconego przez artystyczny establishment męczennika sztuki. „Szał” (ostateczna monumentalna wersja obrazu znajduje się w zbiorach Muzeum Narodowego w Krakowie) należy do najbardziej znanych obrazów w dziejach polskiego symbolizmu. Malarz przedstawił nagą młodą kobietę na grzbiecie rozszalałego karego konia lecącego w przepaść. Niezwykle napięcie i ekspresję obrazu buduje dynamika kompozycji oraz silny kontrast jasnej i ciemnej partii. Pokaz dzieła w 1894 na wystawie w warszawskim Towarzystwie Zachęty Sztuk Pięknych stał się sensacją. Zarówno treść obrazu, jak i jego forma plastyczna wzbudzały burzliwe dyskusje krytyków i publiczności. Artysta z nigdy niewytłumaczonych powodów postanowił wówczas zniszczyć swój obraz pokazywany na publicznej wystawie - pociął płótno w kilku miejscach, ale uszkodzenia zostały niedługo później naprawione. Ta historia przysporzyła tylko rozgłosu artyście i kontrowersyjnemu dziełu. Zaproponowana przez Podkowińskiego śmiała wizja erotyzmu, nieskrywanego pod kostiumem akademizmu, łamała konwenanse obowiązujące w ówczesnym świecie sztuki. Część komentatorów uznała dzieło za pornograficzne, inni docenili je jako wyraz nieskrępowanej swobody twórczej. „Szał” symbolizuje siłę erotycznych namiętności determinujących egzystencję człowieka i zdaniem niektórych krytyków wyraża stan ducha samego artysty, który popadał w apatię, doznawszy zawodu miłosnego.

Wojciech Głowacki
Zbiory Malarstwa Polskiego do 1914
Muzeum Narodowe w Warszawie



Władysław Podkowiński
1866-1895

Szał, szkic
Frenzy, sketch
1893

Jest to szkic do najbardziej znanego płótna Podkowińskiego, jednego z najwybitniejszych dzieł polskiego symbolizmu. Nagą kobietą o rozwianych włosach dosiada spletnego do skoku konia, przywiedzionego na myśli apokaliptyczną bestię. Ta dynamiczna kompozycja jest sugestywną wizją miłosnej ekstazy.

This is a sketch for what would be Podkowiński's best-known canvas, one of the foremost works of Polish Symbolism. A nude woman with tousled hair mounts a rearing horse reminiscent of an apocalyptic beast. This dynamic composition is a suggestive vision of amorous ecstasy.

1893, szkic do obrazu
Szał, 1893 i jego wersja
z 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904, 1905, 1906, 1907, 1908, 1909, 1910, 1911, 1912, 1913, 1914, 1915, 1916, 1917, 1918, 1919, 1920, 1921, 1922, 1923, 1924, 1925, 1926, 1927, 1928, 1929, 1930, 1931, 1932, 1933, 1934, 1935, 1936, 1937, 1938, 1939, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 2681, 2682, 2683, 2684, 2685, 2686, 2687, 2688, 2689, 2690, 2691, 2692, 2693, 2694, 2695, 2696, 2697, 2698, 2699, 2700, 2701, 2702, 2703, 2704, 2705, 2706, 2707, 2708, 2709, 2710, 2711, 2712, 2713, 2714, 2715, 2716, 2717, 2718, 2719, 2720, 2721, 2722, 2723, 2724, 2725, 2726, 2727, 2728, 2729, 2730, 2731, 2732, 2733, 2734, 2735, 2736, 2737, 2738, 2739, 2740, 2741, 2742, 2743, 2744, 2745, 2746, 2747, 2748, 2749, 2750, 2751, 2752, 2753, 2754, 2755, 2756, 2757, 2758, 2759, 2760, 2761, 2762, 2763, 2764, 2765, 2766, 2767, 2768, 2769, 2770, 2771, 2772, 2773, 2774, 2775, 2776, 2777, 2778, 2779, 2780, 2781, 2782, 2783, 2784, 2785, 2786, 2787, 2788, 2789, 2790, 2791, 2792, 2793, 2794, 2795, 2796, 2797, 2798, 2799, 2800, 2801, 2802, 2803, 2804, 2805, 2806, 2807, 2808, 2809, 2810, 2811, 2812, 2813, 2814, 2815, 2816, 2817, 2818, 2819, 2820, 2821, 2822, 2823, 2824, 2825, 2826, 2827, 2828, 2829, 2830, 2831, 2832, 2833, 2834, 2835, 2836, 2837, 2838, 2839, 2840, 2841, 2842, 2843, 2844, 2845, 2846, 2847, 2848, 2849, 2850, 2851, 2852, 2853, 2854, 2855, 2856, 2857, 2858, 2859, 2860, 2861, 2862, 2863, 2864, 2865, 2866, 2867, 2868, 2869, 2870, 2871, 2872, 2873, 2874, 2875, 2876, 2877, 2878, 2879, 2880, 2881, 2882, 2883, 2884, 2885, 2886, 2887, 2888, 2889, 2890, 2891, 2892, 2893, 2894, 2895, 2896, 2897, 2898, 2899, 2900, 2901, 2902, 2903, 2904, 2905, 2906, 2907, 2908, 2909, 2910, 2911, 2912, 2913, 2914, 2915, 2916, 2917, 2918, 2919, 2920, 2921, 2922, 2923, 2924, 2925, 2926, 2927, 2928, 2929, 2930, 2931, 2932, 2933, 2934, 2935, 2936, 2937, 2938, 2939, 2940, 2941, 2942, 2943, 2944, 2945, 2946, 2947, 2948, 2949, 2950, 2951, 2952, 2953, 2954, 2955, 2956, 2957, 2958, 2959, 2960, 2961, 2962, 2963, 2964, 2965, 2966, 2967, 2968, 2969, 2970, 2971, 2972, 2973, 2974, 2975, 2976, 2977, 2978, 2979, 2980, 2981, 2982, 2983, 2984, 2985, 2986, 2987, 2988, 2989, 2990, 2991, 2992, 2993, 2994, 2995, 2996, 2997, 2998, 2999, 3000, 3001, 3002, 3003, 3004, 3005, 3006, 3007, 3008, 3009, 3010, 3011, 3012, 3013, 3014, 3015, 3016, 3017, 3018, 3019, 3020, 3021, 3022, 3023, 3024, 3025, 3026, 3027, 3028, 3029, 3030, 3031, 3032, 3033, 3034, 3035, 3036, 3037, 3038, 3039, 3040, 3041, 3042, 3043, 3044, 3045, 3046, 3047, 3048, 3049, 3050, 3051, 3052, 3053, 3054, 3055, 3056, 3057, 3058, 3059, 3060, 3061, 3062, 3063, 3064, 3065, 3066, 3067, 3068, 3069, 3070, 3071, 3072, 3073, 3074, 3075, 3076, 3077, 3078, 3079, 3080, 3081, 3082, 3083, 3084, 3085, 3086, 3087, 3088, 3089, 3090, 3091, 3092, 3093, 3094, 3095, 3096, 3097, 3098, 3099, 3100, 3101, 3102, 3103, 3104, 3105, 3106, 3107, 3108, 3109, 3110, 3111, 3112, 3113, 3114, 3115, 3116, 3117, 3118, 3119, 3120, 3121, 3122, 3123, 3124, 3125, 3126, 3127, 3128, 3129, 3130, 3131, 3132, 3133, 3134, 3135, 3136, 3137, 3138, 3139, 3140, 3141, 3142, 3143, 3144, 3145, 3146, 3147, 3148, 3149, 3150, 3151, 3152, 3153, 3154, 3155, 3156, 3157, 3158, 3159, 3160, 3161, 3162, 3163, 3164, 3165, 3166, 3167, 3168, 3169, 3170, 3171, 3172, 3173, 3174, 3175, 3176, 3177, 3178, 3179, 3180, 3181, 3182, 3183, 3184, 3185, 3186, 3187, 3188, 3189, 3190, 3191, 3192, 3193, 3194, 3195, 3196, 3197, 3198, 3199, 3200, 3201, 3202, 3203, 3204, 3205, 3206, 3207, 3208, 3209, 3210, 3211, 3212, 3213, 3214, 3215, 3216, 3217, 3218, 3219, 3220, 3221, 3222, 3223, 3224, 3225, 3226, 3227, 3228, 3229, 3230, 3231, 3232, 3233, 3234, 3235, 3236, 3237, 3238, 3239, 3240, 3241, 3242, 3243, 3244, 3245, 3246, 3247, 3248, 3249, 3250, 3251, 3252, 3253, 3254, 3255, 3256, 3257, 3258, 3259, 3260, 3261, 3262, 3263, 3264, 3265, 3266, 3267, 3268, 3269, 3270, 3271, 3272, 3273, 3274, 3275, 3276, 3277, 3278, 3279, 3280, 3281, 3282, 3283, 3284, 3285, 3286, 3287, 3288, 3289, 3290, 3291, 3292, 3293, 3294, 3295, 3296, 3297, 3298, 3299, 3300, 3301, 3302, 3303, 3304, 3305, 3306, 3307, 3308, 3309, 3310, 3311, 3312, 3313, 3314, 3315, 3316, 3317, 3318, 3319, 3320, 3321, 3322, 3323, 3324, 3325, 3326, 3327, 3328, 3329, 3330, 3331, 3332, 3333, 3334, 3335, 3336, 3337, 3338, 3339, 3340, 3341, 3342, 3343, 3344, 3345, 3346, 3347, 3348, 3349, 3350, 3351, 3352, 3353, 3354, 3355, 3356, 3357, 3358, 3359, 3360, 3361, 3362, 3363, 3364, 3365, 3366, 3367, 3368, 3369, 3370, 3371, 3372, 3373, 3374, 3375, 3376, 3377, 3378, 3379, 3380, 3381, 3382, 3383, 3384, 3385, 3386, 3387, 3388, 3389, 3390, 3391, 3392, 3393, 3394, 3395, 3396, 3397, 3398, 3399, 3400, 3401, 3402, 3403, 3404, 3405, 3406, 3407, 3408, 3409, 3410, 3411, 3412, 3413, 3414, 3415, 3416, 3417, 3418, 3419, 3420, 3421, 3422, 3423, 3424, 3425, 3426, 3427, 3428, 3429, 3430, 3431, 3432, 3433, 3434, 3435, 3436, 3437, 3438, 3439, 3440, 3441, 3442, 3443, 3444, 3445, 3446, 3447, 3448, 3449, 3450, 3451, 3452, 3453, 3454, 3455, 3456, 3457, 3458, 3459, 3460, 3461, 3462, 3463, 3464, 3465, 3466, 3467, 3468, 3469, 3470, 3471, 3472, 3473, 3474, 3475, 3476, 3477, 3478, 3479, 3480, 3481, 3482, 3483, 3484, 3485, 3486, 3487, 3488, 3489, 3490, 3491, 3492, 3493, 3494, 3495, 3496, 3497, 3498, 3499, 3500, 3501, 3502, 3503, 3504, 3505, 3506, 3507, 3508, 3509, 3510, 3511, 3512, 3513, 3514, 3515, 3516, 3517, 3518, 3519, 3520, 3521, 3522, 3523, 3524, 3525, 3526, 3527, 3528, 3529, 3530, 3531, 3532, 3533, 3534, 3535, 3536, 3537, 3538, 3539, 3540, 3541, 3542, 3543, 3544, 3545, 3546, 3547, 3548, 3549, 3550, 3551, 3552, 3553, 3554, 3555, 3556, 3557, 3558, 3559, 3560, 3561, 3562, 3563, 3564, 3565, 3566, 3567, 3568, 3569, 3570, 3571, 3572, 3573, 3574, 3575, 3576, 3577, 3578, 3579, 3580, 3581, 3582, 3583, 3584, 3585, 3586, 3587, 3588, 3589, 3590, 3591, 3592, 3593, 3594, 3595, 3596, 3597, 3598, 3599, 3600, 3601, 3602, 3603, 3604, 3605, 3606, 3607, 3608, 3609, 3610, 3611, 3612, 3613, 3614, 3615, 3616, 3617, 3618, 3619, 3620, 3621, 3622, 3623, 3624, 3625, 3626, 3627, 3628, 3629, 3630, 3631, 3632, 3633, 3634, 3635, 3636, 3637, 3638, 3639, 3640, 3641, 3642, 3643, 3644, 3645, 3646, 3647, 3648, 3649, 3650, 3651, 3652, 3653, 3654, 3655, 3656, 3657, 3658, 3659, 3660, 3661, 3662, 3663, 3664, 3665, 3666, 3667, 3668, 3669, 3670, 3671, 3672, 3673, 3674, 3675, 3676, 3677, 3678, 3679, 3680, 3681, 3682, 3683, 3684, 3685, 3686, 3687, 3688, 3689, 3690, 3691, 3692, 3693, 3694, 3695, 3696, 3697, 3698, 3699, 3700, 3701, 3702, 3703, 3704, 3705, 3706, 3707, 3708, 3709, 3710, 3711, 3712, 3713, 3714, 3715, 3716, 3717, 3718, 3719, 3720, 3721, 3722, 3723, 3724, 3725, 3726, 3727, 3728, 3729, 3730, 3731, 3732, 3733, 3734, 3735, 3736, 3737, 3738, 3739, 3740, 3741, 3742, 3743, 3744, 3745, 3746, 3747, 3748, 3749, 3750, 3751, 3752, 3753, 3754, 3755, 3756, 3757, 3758, 3759, 3760, 3761, 3762, 3763, 3764, 3765, 3766, 3767, 3768, 3769, 3770, 3771, 3772, 3773, 3774, 3775, 3776,

14

LEON WYCZÓŁKOWSKI
1852-1936

Adopcja obrazu "Gra w krowiaka", 1892-1895

olej/plótno, 122 x 96,5 cm
nr inw. MP 2488 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN
Okres adopcji: 1 rok



Wyczółkowski, podróżując po Polsce w poszukiwaniu tematów do swych luministycznych pejzaży, często zatrzymywał się w zaprzyjaźnionych dworach szlacheckich. W 1892 gościł u Turobojskich we wsi Korytnica w powiecie garwolińskim, u rodziny swojej siostry ciotecznej. Malowni-
czo położony majątek stał się scenerią przedstawienia kobiet grających w krokiet, powtórzonego przez artystę w kilku wersjach. Ta wywodząca się z Anglii, a modna w XIX wieku ogrodowa gra polegała na przetaczaniu drewnianym kijem kuli przez kolejno rozstawione druciane bramki. Do tej rozrywki idealnie nadawał się rozległy płaski teren przylegający do dworu od strony ogrodu. Tematem prac powstałych w Korytnicy, ukazujących beztroską atmosferę życia na wsi osób z wyższych sfer, Wyczółkowski nawiązał do swych wczesnych salonowo-buduarowych obrazów z lat 80.

Na płótnie ze zbiorów warszawskich artysta ukazał w dużym zbliżeniu i w pełnym blasku słonecznego światła dwie grające kobiety ubrane w barwne stroje, a w tle siedzącą w cieniu chińskiego parasola trzecią uczestniczkę gry oraz towarzyszącego jej mężczyznę. Szkicowo przedstawiona scena jest jednym z trzech studiów olejnych o tym temacie, powstałych na przestrzeni lat 1892-95. „Krokiet na wsi, rzecz salonowa” miał się wyrazić artysta, a tworząc cykl płócien poświęcony tej tematyce, włączył się w nurt malarstwa plenerowego, ukazującego życie towarzyskie w scenerii pejzażowej, zapoczątkowany „Altaną” Aleksandra Giermskiego, a kontynuowany przez Władysława Podkowińskiego w pracach powstałych w Chrzęsnem i Mokrej Wsi. Gra światła i cienia, tony barwne mieniające się refleksami w blasku słońca, budowanie formy kolorem czynią obrazy Wyczółkowskiego powstałe w Korytnicy bliskimi dziełom impresjonistów.

Renata Higersberger
Zbiory Malarstwa Polskiego do 1914
Muzeum Narodowe w Warszawie



Leon Wyczółkowski
1852-1930

Gra w krokiet
Game of Croquet
ok. 1892-1895

W latach 1892-1895 Wyczółkowski spędził w majątku Turobojskich w Korytnicy w powiecie garwolińskim. Środowisko społeczne i krajobraz Korytnicy stały się dla niego ważnym źródłem inspiracji. W tym czasie powstał cykl trzech obrazów przedstawiających kobiety grające w krokiet. W tym obrazie Wyczółkowski przedstawił scenę gry w krokiet w ogrodzie. W tle widać kobietę siedzącą pod parasolem. W prawym górnym rogu obrazu znajduje się podpis artysty.

In the summer of 1892, Wyczółkowski stayed at the estate of the Turobojski in the village of Korytnica in the powiat garwoliński. The environment and the landscape of the village became an important source of inspiration for the artist. In this period, he created a cycle of three paintings depicting women playing croquet. In this painting, Wyczółkowski depicted the game of croquet in the garden. In the background, a woman is seen sitting under a parasol. The artist's signature is in the top right corner of the painting.

WYCHÓŁKOWSKI
LEON
1852-1930

15

WŁADYSŁAW ŚLEWIŃSKI

1854-1918

Adopcja obrazu "Dwie Bretonki z koszem jabłek", 1897

olej/ płótno, 82 x 116 cm
sygnowany l.d.: 'W. Ślewiński'
nr inw. MP 106 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN
Okres adopcji: 1 rok





J.M.W. Turner
Rain, Steam, and Great Bridge
1844
Oil on canvas
The Tate Gallery, London
The painting shows a steam locomotive crossing the Maidenhead Railway Bridge over the River Thames in London. The scene is set in a hazy, rainy atmosphere, with the bridge and the river visible in the background. The painting is a classic example of the Romantic style, with its emphasis on the power of nature and the industrial revolution.



J.M.W. Turner
Rain, Steam, and Great Bridge
1844
Oil on canvas
The Tate Gallery, London
The painting shows a steam locomotive crossing the Maidenhead Railway Bridge over the River Thames in London. The scene is set in a hazy, rainy atmosphere, with the bridge and the river visible in the background. The painting is a classic example of the Romantic style, with its emphasis on the power of nature and the industrial revolution.



Obraz namalowany przez Władysława Ślewińskiego w 1897 to piękny i wymowny ślad jego fascynacji Bretanią oraz innowatorską sztuką Paula Gaugina, który zaprzyjaźnił się z polskim artystą po jego przyjeździe do Paryża w 1888.

„Entuzjazm Ślewińskiego dla Gaugina i Van Gogha nie miał granic” – pisał krytyk Antoni Potocki. Polak, urzeczony charyzmatycznym symbolistą francuskim, dołączył wkrótce do kręgu malarzy tzw. Szkoły Pont-Aven, osiadł na stałe w bretońskiej miejscowości Le Pouldu i przejął podstawowe zasady syntetyzmu malarskiego wypracowane przez to środowisko artystyczne: wyrazisty, dekoracyjny kontur, płaskie plamy, umownie traktowaną przestrzeń. Gauguin i malarze Pont-Aven, odrzucając impresjonistyczną wrażeniowość, poszukiwali nie ekspresji chwili, ale treści duchowych ukrytych pod zmysłową powłoką rzeczywistości. Emocji i przeżyć wyrażonych za pośrednictwem ekwiwalentów plastycznych: czystego, intensywnego koloru oddającego również nastroje i stany duchowe twórcy.

Krajobrazy skalistego półwyspu i regionalny folklor Bretanii były kluczowymi wątkami twórczości Ślewińskiego obok motywów tatrzańskich, pejzaży i wizerunków górali z Podhala, malowanych przez artystę w okresie jego pobytu na ziemiach polskich między 1905 a 1910. Jak mawiał Ślewiński: „Kocham Polskę i Gauguina”.

„Dwie Bretonki z koszem jabłek” pod względem ujęcia pejzażu, z przechylonym drzewem pośrodku i dziewczęcymi sylwetkami w ciemnych strojach i tradycyjnych białych czepkach, przypominają Gauginowską scenerię „Wizji po kazaniu”. Ślewiński przedstawił jednak nie wizję, ale świat marzeń i zadumy, może pierwszych miłosnych uniesień, i melancholii. W poetyckim bezczasie i arkadyjskim krajobrazie, nieco odrealnionym przez śmiałe zestawienia różu i soczystej zieleni oraz spiętrzenie barwnych planów w miejsce tradycyjnej głębi i perspektywy. Charakterystyczne dla Ślewińskiego jest subtelny modelunek światłocieniowy, delikatna gradacja, niuansowanie tonów, prostota kompozycji, harmonia kolorytu i powaga zmonumentalizowanych postaci.

Agnieszka Lajus
Dyrektorka Muzeum Narodowego w Warszawie

16

MECENAT NAD ŚCIANĄ Z OBRAZAMI ALEKSANDRA GIERYSKIEGO

"W altanie", 1882
olej/plótno, 137 x 148 cm
sygnowany p.d.: 'A.G.'
MP 334 MNW

Studium do obrazu "W altanie", 1875
olej/plótno, 57,7 x 41 cm
MP 333 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN
Okres adopcji: 1 rok





Zrodzone w okresie pobytu w Rzymie (1875-79) zainteresowanie Gierymskiego problematyką koloru, obecne już podczas realizacji tematu „Sjesty włoskiej”, pełne rozwinięcie znalazło w monumentalnej kompozycji zatytułowanej „W altanie”. Przedstawiona tu scena rodzajowa w kostiumach z epoki rokoka stała się jedynie pretekstem do stworzenia studium ludzi i przyrody w pełnym blasku słońca. Namalowanie obrazu poprzedziła seria plenerowych szkiców przygotowawczych wykonywanych od jesieni 1875. Gierymski próbował w nich zgłębiać istotę kolorystyczno-światlnych zjawisk obserwowanych w naturze. Podobnie jak impresjoniści stosował metodę nakładania obok siebie drobnych plamek czystych barw, które oglądane z pewnej odległości tworzyły optyczne złudzenie wibrującej światłem struktury barwnej, niemożliwej do uzyskania podczas mieszania tych samych farb na paletcie.

Charakteryzującej studia plenerowe malarskiej lekkości i spontaniczności w nakładaniu plam barwnych pozbawiony jest duży, powstały w atelier i wielokrotnie przemalowywany obraz „W altanie”. Jednak również na tym płótnie gra migotliwych refleksów światła podkreśla połyskliwość jedwabiu, głębokie barwy aksamitu i przejrzystość koronek rokokowych strojów, bogactwo tonów zieleni roślin i łśnienie strumyków wody ogrodowej fontanny – stwarza niemal zmysłowo odczuwaną, roziskrzoną słońcem atmosferę letniego dnia. Obraz „W altanie” jest pierwszym i ostatnim dziełem Gierymskiego, w którym próbował on pogodzić analityczny opis rzeczywistości z wysnutą z wyobraźni wizją dystygnowanych postaci z innej epoki. Był przy tym zmuszony korzystać z jedyńych dostępnych mu modeli – ludzi należących do rzymskiego plebsu. W efekcie urzekającą świeżością obserwacji wygląd skąpanej w słońcu przyrody pozostaje w sprzeczności ze sztucznym wdziękiem idealizowanych postaci o twarzach pozbawionych wyrazu, żywszych uczuć lub myśli.

Ewa Micke-Broniarek
Zbiory Malarstwa Polskiego do 1914
Muzeum Narodowe w Warszawie



17

OLGA BOZNAŃSKA

1865-1940

Adopcja obrazu "Portret dziewczynek Heleny i Władysławy Chmielarczyk", 1906

olej/tektura, 95 x 67 cm

sygnowany i datowany p.g.: 'Olga Boznańska | 1906'

nr inw. MP 398 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN

Okres adopcji: 1 rok





Olga Boznańska
1878-1956

Portret dziewczynki
Helena i Władysława Chmielarczyk
Portret of Girls
Edvarda i Władysława Chmielarczyk
1906

Wielka odległość w twórczości Boznańskiej odmiennie odzwierciedlała. Często odwołuje się do tradycji malarstwa. Ten portret przedstawia dwie dziewczynki z krakowskiej rodziny Chmielarczyk. Modeli i modelki, przynależne do kręgu artystów związanych z grupą „Młodzi” i „Młodzi”. Portret dziewczynki, to jedna z pierwszych prac Boznańskiej, która ma charakter portretu. W tym obrazie Boznańska przedstawia dwie dziewczynki, które są siostrami. Portret dziewczynki, to jedna z pierwszych prac Boznańskiej, która ma charakter portretu. W tym obrazie Boznańska przedstawia dwie dziewczynki, które są siostrami.

W twórczości Boznańskiej portrety dzieci zajmują odrębne, ważne miejsce. Artystka osiągnęła mistrzostwo w przedstawieniach małych modeli o zamyślonych twarzach, smutnych oczach, patrzących z rezerwą na widza. Swoistą ikoną tego gatunku jest podwójny portret przedstawiający córki krakowskiego prawnika - Edwarda Chmielarczyka i Heleny z Kwiatkowskich - zaprzyjaźnionych z malarką. Olga z siostrą Izą powierzyły mecenasowi administrowanie swojego krakowskiego domu przy ul. Wolskiej. Podczas wizyt w Krakowie artystka wielokrotnie portretowała członków rodziny Chmielarczyków, każdy z tych wizerunków to świetne studium modelu. Prezentowany tu portret ukazuje Helenę zwaną Lidką i młodszą od niej o dwa lata Władysławę. Przytulone do siebie dziewczynki trzymają się za ręce, jak gdyby chciały dodać sobie odwagi. Nie uśmiechają się, patrzą z powagą. Boznańska całą kompozycję buduje kolorem, jej paleta, niczym zasnuta mgłą, ogranicza się do rozwibrowanych odcieni bieli, różu i brązu. Artystka po mistrzowsku oddała delikatną karnację modelek oraz zwinny materiał sukienek.

Obraz był własnością młodszej z sióstr. Jej mąż Alfons Karpiński wprowadził niewielkie zmiany, domalowując partie sukienek, tak by przykryły szczuple łydki dziewczynek.

Renata Higersberger
Zbiory Malarstwa Polskiego do 1914
Muzeum Narodowe w Warszawie



18

OLGA BOZNAŃSKA

1865-1940

Adopcja obrazu "Śpiący pies", przed 1902

olej/tektura, 51 x 80 cm
nr inw. MP 5549 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN
Okres adopcji: 1 rok



19

ARTYSTA NIEZNANY

około 1550 - 1069 p.n.e.

Adopcja rzeźby "Bóg Anubis, pan nekropoli, w postaci szakala"

ręczna/drewno, 60 x 56 x 12 cm
nr inw. 142295 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN
Okres adopcji: 1 rok





Jednym ze starożytnych arcydzieł w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie jest statuetka boga Anubisa, który był uważany za opiekuna nekropoli i patrona mumifikacji. W sztuce egipskiej był on przedstawiany jako zwierzę z rodziny psowatych - najczęściej określane jako szakal (obecnie bywa identyfikowany także z wilkiem afrykańskim), który zamieszkiwał skraj pustyni, gdzie znajdowały się nekropolie. Niekiedy Anubis był wyobrażany także pod postacią człowieka z głową tego zwierzęcia. Warszawska statuetka przedstawia leżącego na brzuchu czarnego szakala o ogonie opuszczonym pionowo w dół, wydłużonym pysku, pionowo stojących spiczastych uszach, długiej szyi oraz łapach wyciągniętych do przodu. Oczy zwierzęcia składają się z białej spojówki z czerwoną tęcza i czarną źrenicą, które są obramowane żółtą linią i zwieńczone brwiami. Wokół szyi przedstawiona została czerwona opaska z żółto-białą obwódką. Boki zwierzęcia mają uwidocznione żebra, które dodatkowo podkreślają smukłą sylwetkę zwierzęcia. Czarny kolor jego ciała nie odzwierciedlał naturalnej barwy szakala, lecz był związany z kultem i odrodzeniem zmarłych.

Statuetka została wykonana z malowanego drewna i składa się z trzech odrębnych, połączonych ze sobą części (głowa, korpus, ogon). Datowana jest na okres Nowego Państwa i pierwotnie najprawdopodobniej spoczywała na dekorowanej ceremonialnej kapliczce lub skrzynce kanopskiej zawierającej cztery urny kanopskie, w których umieszczone były wnętrzości zmarłego usunięte w procesie mumifikacji. Bardzo dobry stan zachowania, jak również wysoka jakość wykonania statuetki plasują ją wśród najlepszych tego typu okazów znajdujących się w zbiorach europejskich.

Miejsce odkrycia statuetki nie jest znane, lecz w 1899 obiekt znajdował się już w zbiorach Czartoryskich w Gołuchowie. W okresie II wojny światowej został wywieziony do Niemiec, a stamtąd zabrany przez Armię Czerwoną. W 1956 razem z innymi obiektami z dawnej kolekcji w Gołuchowie zwrócono go Polsce.

Kacper Laube
Zbiory Sztuki Starożytnej
Muzeum Narodowe w Warszawie

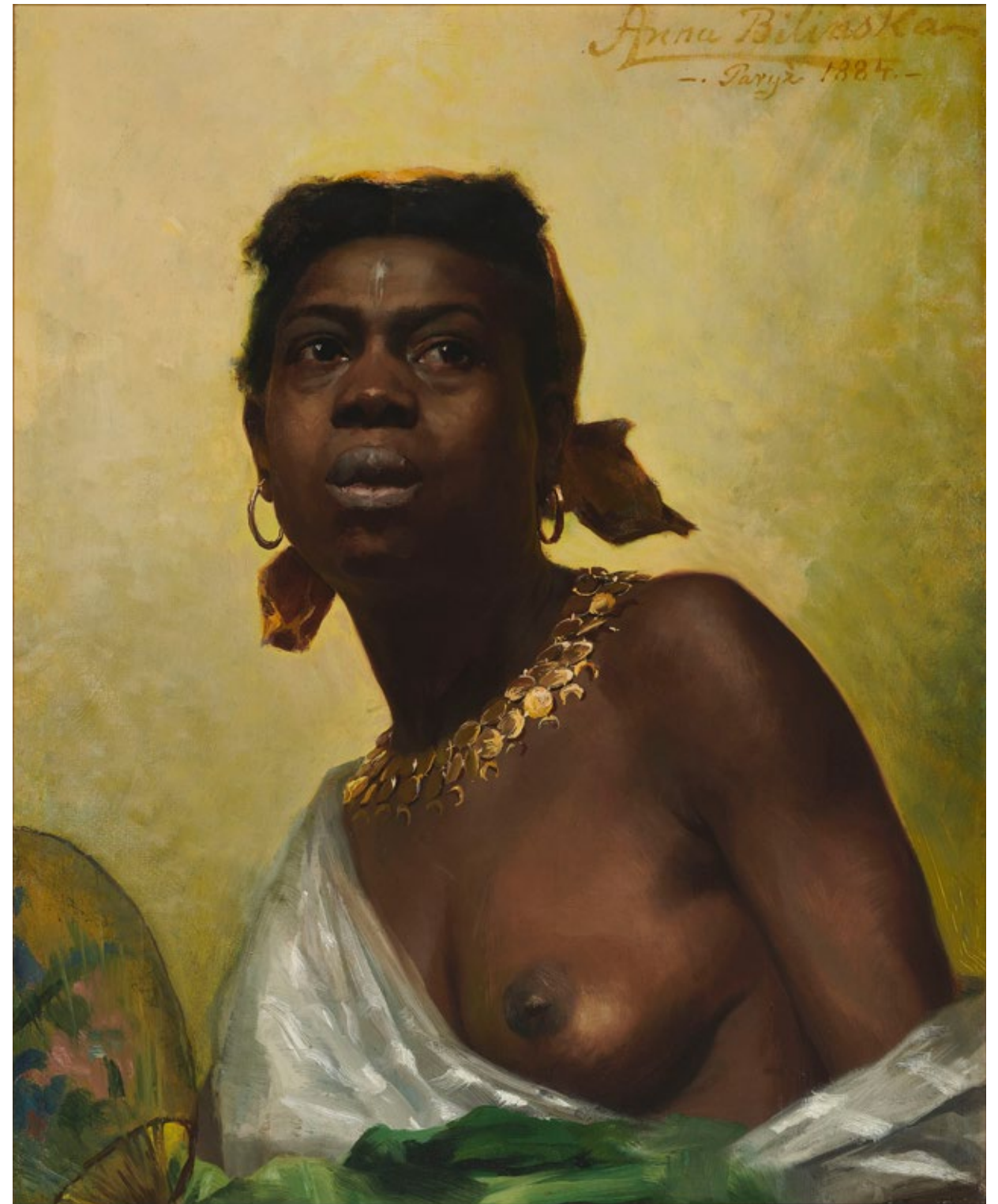
20

ANNA BILIŃSKA-BOHDANOWICZOWA
1857-1893

Adopcja obrazu "Murzynka", 1884

olej/ płótno, 63 x 485 cm
sygnowany i datowany p.g.: 'Anna Bilińska | Paryż 1884'
nr inw. MP 5531 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN
Okres adopcji: 1 rok





Anna Bilińska, *Portret kobiety*, 1880.
Olej na płótnie, 100 x 150 cm.
Zbiory Muzeum Narodowego w Warszawie.
W 1880 roku Bilińska wykonała portret kobiety, który stał się jednym z jej najbardziej znanych dzieł. Kobieta, ubrana w ciemną sukienkę z białym kołnierzykiem i czarną kapeluszem, patrzy bezpośrednio na widza. Dzieło to jest przykładem jej dojrzałego stylu, w którym łączyła ona elementy akademickiej techniki z własnymi, bardziej wyidealizowanymi formami. Portret ten znajduje się w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie.



Anna Bilińska, *Portret kobiety*, 1880.
Olej na płótnie, 100 x 150 cm.
Zbiory Muzeum Narodowego w Warszawie.
W 1880 roku Bilińska wykonała portret kobiety, który stał się jednym z jej najbardziej znanych dzieł. Kobieta, ubrana w ciemną sukienkę z białym kołnierzykiem i czarną kapeluszem, patrzy bezpośrednio na widza. Dzieło to jest przykładem jej dojrzałego stylu, w którym łączyła ona elementy akademickiej techniki z własnymi, bardziej wyidealizowanymi formami. Portret ten znajduje się w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie.

„Murzynka” Anny Bilińskiej to dojrzałe dzieło 27-letniej malarki, należące do modnych pod koniec XIX wieku realistycznych studiów portretowych różnych typów etnicznych. Półnaga czarnoskóra modelka uosabia egzotyczne piękno, siłę i kobiecość. To wnikliwy portret psychologiczny przedstawiający wyobcowaną osobę o magicznym, zagadkowym spojrzeniu i ustach nieporuszonych uśmiechem, wyrażających lęk i niepokój. Artystka może nawiązywać do powstałego 80 lat wcześniej „Portretu murzynki” Marie-Guilhemine Benoist, prezentowanego w salach Luwru obrazu, który stał się symbolem emancypacji kobiet i walki o prawa człowieka, tematów bardzo aktualnych w XIX-wiecznej Francji.

Obraz Bilińskiej powstał w czasie nauki malarki w paryskiej Académie Julian w pracowni Roberta Fleury’ego. Ustawienie portretowanej, nieodróżnicowane tło obrazu wskazują, że powstał on w pracowni. Malarka w obrazach z tego okresu stosowała nietypowe ujęcie modelu widzianego od dołu i z bliska, co mogło wynikać z ograniczonego miejsca w małej pracowni. Obraz został namalowany cienko rozprowadzaną farbą na barwnej podmalówce z efektem akademickiego fini.

Twórczość Bilińskiej obejmująca portrety, sceny rodzajowe i pejzaże malowane olejno, akwarelą, pastelami, wpisuje się w nurt europejskiego realizmu. Jej studia akademickie dowodzą doskonałego opanowania warsztatu malarskiego.

Renata Higersberger
Zbiory Malarstwa Polskiego do 1914
Muzeum Narodowe w Warszawie



21

LAWRENCE ALMA-TADEMA

1836-1912

Adopcja obrazu "Portret Ignacego Jana Paderewskiego", 1890

olej/ płótno, 45,5 x 59 cm

sygnowany i opisany p.g.: 'L. Alma -Tadema op CCCXI.'

nr inw. M.Ob.1850 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN

Okres adopcji: 1 rok





Znakomity holendersko-brytyjski malarz Lawrence Alma-Tadema słynął przede wszystkim z obrazów poświęconych scenom antycznym. Widoczny tu portret to zatem dzieło niezwykle, świadczące o tym, jak wielkie wrażenie musiał na malarzu zrobić Ignacy Jan Paderewski – jeden z ojców polskiej niepodległości, polityk, mąż stanu, ale także słynny pianista i kompozytor. W czasie wizyty muzyka w Londynie w 1890 roku powstał jego najsłynniejszy portret.

Wygląd Paderewskiego znany przede wszystkim z licznych zachowanych zdjęć. Na większości z nich to dostojny starszy mężczyzna z rozwianym białym włosom. Istnieją również fotografie młodego Paderewskiego, ale jedynie czarno-białe, więc nie przedstawiają najbardziej charakterystycznej cechy jego wyglądu – burzy rudych włosów. Osoby, które miały okazję spotkać Paderewskiego na żywo, porównywały go do archaniola o płomiennych włosach. Helena Modrzejewska mówiła, że wygląda jak jeden z aniołów Botticello lub Fra Angelica. Tę anielskość i oniryczność Paderewskiego w mistrzowski sposób ujął właśnie Lawrence Alma-Tadema.

Warto zwrócić uwagę także na tło tego portretu. Za Paderewskim widzimy buddyjskie malowidło. Skąd tego typu dzieło w pracowni Alma-Tademy? Malarz był wielkim miłośnikiem sztuki orientalnej, w szczególności japońskiej. Być może to dzięki niemu Paderewski poznał i pokochał sztukę Azji Wschodniej. Z czasem ta fascynacja przerodziła się w pasję kolekcjonowania sztuki azjatyckiej, głównie chińskiej. Dzięki zapisowi testamentowemu muzyka cała jego kolekcja znalazła się w Muzeum Narodowym w Warszawie. Portret naszego wielkiego darczyńcy stanowi jedno z arcydzieł galerii malarstwa XIX wieku.

Dr Magdalena Pinker
Zbiory Sztuki Orientalnej
Muzeum Narodowe w Warszawie



22

WACŁAW SZYMANOWSKI

1859-1930

Adopcja rzeźby "Macierzyństwo", 1901

odlew/brąz, 61 x 39 x 38 cm
sygnowany: 'W Szymanowski'
nr inw. Rz.D.15 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN
Okres adopcji: 1 rok





Rzeźbę „Macierzyństwo” Szymanowski tworzył, gdy mieszkał w Paryżu. W tym czasie pozostawał pod silnym wpływem sztuki francuskiej, a szczególnie dzieł Auguste’a Rodina. Ekspresja gestu połączona z secesyjną, giętą linią to cechy charakterystyczne dla jego twórczości z tego okresu. Dzieło było pokazywane już w 1901 roku na wielkiej wystawie Secesji w Wiedniu, a rok później na paryskim Salonie, artysta wówczas otrzymał za nie honorowe wyróżnienie. Rzeźba przedstawiająca matkę i dziecko połączone w czułym geście pocałunku stanowi fragment większej kompozycji. W warszawskim parku im. Romualda Traugutta w maju 1929 roku ustawiono, odlaną w brązie z wersji gipsowej, całą kompozycję, która została zakupiona przez władze miasta stołecznego Warszawy. Przykucnięta naga postać kobieca wyciąga z wezbranej fali nagie dziecko. Artysta stworzył tę kompozycję także w białym marmurze - tzw. „Macierzyństwo III”, obecnie znajdujące się w kolekcji Muzeum Narodowego w Poznaniu, w 1905 roku prezentowane na wystawie Secesji wiedeńskiej i nagrodzone wówczas złotym medalem. Mistrzowskie przedstawienie ciała w trudnej pozycji, w napięciu i gwałtownym ruchu, są cechami wielu realizacji Szymanowskiego. Fragment kompozycji skupiony na geście pocałunku matki i dziecka dopełnia charakterystyki twórczości artysty o delikatność i liryzm ujęcia.

Ewa Ziemińska
Zbiory Rzeźby

Kuratorka Muzeum Rzeźby im. Xawerego Dunikowskiego w Królikarni
Muzeum Narodowe w Warszawie



Wacław Szymanowski
1859-1930

Macierzyństwo
Motherhood
1901

Rzeźba przedstawiająca czuły pocałunek matki i dziecka stanowi fragment większej całości. W maju 1929 w warszawskim parku im. Romualda Traugutta ustawiono jej pełną wersję, odlaną w brązie. Tę i inne prace Szymanowskiego, który inspirował się dziełami Auguste’a Rodina, cechuje mistrzowskie ukazanie ludzkiego ciała w napięciu i gwałtownym ruchu.

The sculpture showing a kiss between a mother and child is a fragment of a larger work. In May 1929, the full version, cast in bronze, was installed in the park named after Romuald Traugutt in Warsaw. This and other works by Szymanowski, who was inspired by the works of Auguste Rodin, are characterized by a masterful depiction of the human body in tension and dynamic movement.



23

STANISŁAW IGNACY WITKIEWICZ / WITKACY
1885-1939

Adopcja obrazu "Autoportret", 1913

olej/ płótno, 60 x 79 cm
sygnowany p.d.: 'Ignacy | Witkiewicz | 1913'
nr inw. MPW 1152 MNW

Cena wywoławcza: 1 000 PLN
Okres adopcji: 1 rok

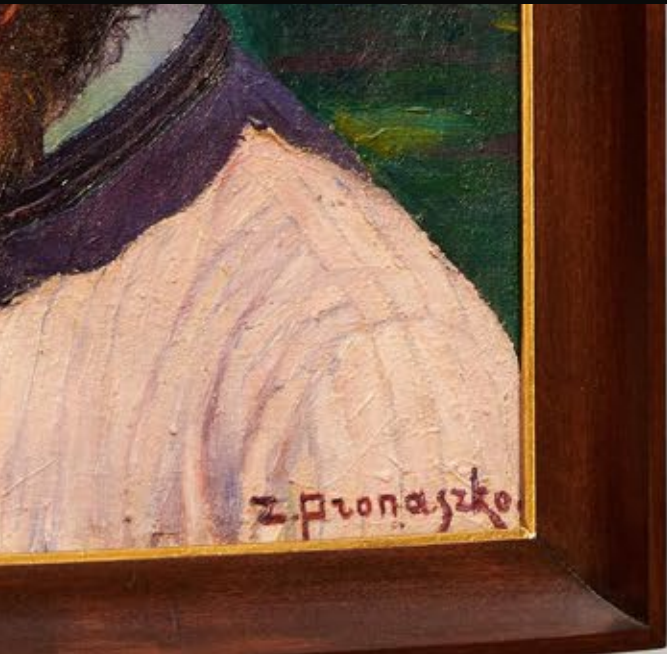


Stanisław Ignacy Witkiewicz do tematu autoportretu powracał wielokrotnie podczas blisko czterdziestoletniej działalności artystycznej. Swoją młodzieńczą wizerunek namalował w 1913 w Zakopanem.

Ujęty w popiersiu artysta ubrany jest w czarną, sztruksową marynarkę i białą koszulę. Ma poważną, pociągłą, modelowaną zielonkawym cieniem twarz i zamysłone, przenikliwe oczy. Demonicznego charakteru dodają mu ciemne, gęste brwi i wydłużony nos. Doskonale uchwycone podobiznie modela towarzyszy martwa natura składająca się z barwnych owoców oraz ciemnego wazonu z suszonymi liśćmi i jarzębiną. Ustawiona na stoliku po prawej stronie została ujęta w „przypadkowym”, uciętym kadrze. Tło podzielone na dwie wertykalne strefy kolorystyczne – czerwono-oranżową ścianę po prawej i zieloną kotarę po lewej stronie – porządkuje kompozycję i dominuje w wizualnym odbiorze obrazu. Zestawienie kontrastujących barw dopełniających, określających płytką przestrzeń, równoważy czerń marynarki. Wymakowaną kolorystykę współtworzy martwa natura, w której dominują szlachetne oranże, żółcienie i zieleń.

W „Autoportrecie” Witkacy zbliża się do rozwiązań barwnych, które zastosował w późniejszej twórczości. Realizując w praktyce teorię Czystej Formy („Nowe formy w malarstwie i wynikające stąd nieporozumienia”, 1919), kreował autonomiczną rzeczywistość malarską, poszukiwał idealnych harmonii opartych na kontraście barw dopełniających. Za swojego mistrza uważał Paula Gauguina. Podziw dla francuskiego malarza zaszczerpił mu Władysław Ślewiński, który był dla młodego Witkiewicza pierwszym łącznikiem z najnowszymi prądami sztuki europejskiej (nieco później, w 1908 i 1911 odwiedził Francję). Witkacy uważał rozwiązania barwne Gauguina za najdoskonalszy przykład realizacji teorii Czystej Formy. Zawdzięczał mu ożywienie i ocieplenie palety, linearyzm, wprowadzenie płaskich, dekoracyjnych plam koloru oraz rezygnację z iluzji przestrzeni. W młodzieńczym „Autoportrecie” doskonale scharakteryzował własną fizjonomię, oddając w ten sposób charyzmatyczną, intrygującą osobowość.

Agnieszka Otrószechenko
Zbiory Malarstwa Polskiego do 1914
Muzeum Narodowe w Warszawie



Zbigniew Pronaszko
1885–1958

Autoportret na tle sady
Self-Portrait against the Background
of an Orchard
ok. / c. 1910–1912

Obraz jest jednym z niewielu zachowanych wczesnych dzieł Pronaszki, późniejszego założyciela awangardowej grupy Ekspresjonistów Polscy (1917, od 1919 – Formistów). Pronaszko przedstawił się w dużym zbliżeniu, w trakcie pracy nad obrazem.

This painting is one of few surviving early works by Pronaszko, the founder of the avant-garde group known as the Polish Expressionists (1917, from 1919 called the Formists). Here, the artist shows himself at very close range in the process of working on a painting.



Stanisław Ignacy Witkiewicz
1905–1939

Autoportret
Self-Portrait
1913

Artysta wielokrotnie malował własne wizerunki. W tym intrygującym młodzieńczym autoportrecie, namalowanym w Zakopanem, poszukiwał harmonii opartej na kontraście barw. Za mistrza uważał Paula Gauguina, jego ideałami posłużył Stanisław Wyspiański i Władysław Ślewiński, który był dla młodego Witkiewicza źródłem wiedzy o najnowszych prądach sztuki europejskiej.

The artist painted numerous portraits of himself. In this intriguing early self-portrait made in Zakopane, he sought harmony rooted in colour contrast. Witkiewicz believed the greatest master of colour to be Paul Gauguin, whose work he discovered via Władysław Ślewiński, a source of knowledge on the latest developments in European art for the young Witkiewicz.

Opis obrazu: 100 x 100 cm, olej na płótnie, 1913. W zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie.



PODZIĘKOWANIA

Aleksandra Gajcy
Adam Glabas
Katarzyna Jaruzelska-Kastory
Ada Jerczyńska
Tytus Klepacz
Maja Michalak
Zuzanna Nowak
Jacek Olechowski
Patrik Patynowski

Piotr Ragus
Marek Roefler
Katarzyna Sokołowska
Beata i Dariusz Toczek
Tomasz Trusiewicz
Juliusz Windorbski
Karolina Wojtaś-Kudon
Michał Zajączkowski

REGULAMIN

§ 1 POSTANOWIENIA WSTĘPNE

- Organizatorem aukcji dobroczynnej pod roboczą nazwą „Skarby Muzeum Narodowego w Warszawie”, zaplanowanej na dzień 15.09.2025 r. o godz. 19:00 w gmachu głównym Muzeum Narodowego w Warszawie przy ul. Jerozolimskie 3 (00-495 Warszawa) („Aukcja”), jest Stowarzyszenie Przyjaciele Muzeum Narodowego w Warszawie z siedzibą w Warszawie (00-697), przy al. Jerozolimskich 59, wpisane do rejestru przedsiębiorców oraz rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej prowadzonych przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy, XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000284869, NIP: 7010095649, REGON: 14119802700000 („Stowarzyszenie”).
- Przedmiotem Aukcji jest oferowanie dla licytantów „adopcji” wybranych przez Stowarzyszenie dzieł sztuki, zgromadzonych w zbiorach Muzeum Narodowego w Warszawie („Muzeum”). Przez „adopcję” poszczególnych dzieł sztuki zgromadzonych w Muzeum, rozumie się umieszczenie imienia, nazwiska, pseudonimu lub firmy Zwycięzcy („Zwycięzca” zdefiniowany w § 3 ust. 7 Regulaminu poniżej) na tablicy informacyjnej, umieszczonej obok danego dzieła sztuki w Gmachu Muzeum („Adopcja”), wedle jednego z dwóch poniższych wzorów:
 - a) „Patronat nad obrazem Jacka Malczewskiego „Autoportret w zbroi” objęli/objęła/objął Państwo/Firma/Pani/Pan X”. lub
 - b) „Obraz Jacka Malczewskiego „Autoportret w zbroi” został zaadoptowany przez Państwa/Firmę/Panią/Pana X”.
- Obok tekstu na tablicy, Muzeum może umieścić dodatkowo logotyp firmy Zwycięzcy, gdy wylicytowana kwota przekroczy 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych.
- Adopcja nie może być rozumiana, jako przeniesienie własności, najem, użyczenie czy też udzielenie licencji prawno-autorskiej do dzieła sztuki lub jako jakakolwiek inna, podobna czynność prawna.
- Dzieła sztuki będą adoptowane na okresy roczne, z możliwością przedłużenia okresu Adopcji o rok przez Zwycięzcę (zdefiniowany w § 3 ust. 7 Regulaminu poniżej), jeżeli Zwycięzca zapłaci dodatkowo kwotę nie mniejszą niż 80% wylicytowanej kwoty za przedłużenie Adopcji na rachunek Stowarzyszenia i jednocześnie złoży Stowarzyszeniu oświadczenie o przedłużeniu Adopcji przed upływem pierwotnego, rocznego okresu Adopcji.
- W trakcie Adopcji, Stowarzyszenie doloży starań, aby eksponować zaadoptowane dzieło sztuki dla szerokiej publiczności na terenie Gmachu Muzeum, za wyjątkiem sytuacji, w których adoptowane dzieło sztuki zostanie wypożyczone na wystawę czasową w innych muzeach lub galeriach. W wypadku wypożyczenia adoptowanego dzieła sztuki, Stowarzyszenie doloży starań, aby adoptowanemu dziełu sztuki towarzyszyła podczas wypożyczenia taka sama tablica informacyjna jak w Gmachu Muzeum w przeciwnym razie okres Adopcji ulegnie odpowiedniemu przedłużeniu albo zostanie zaproponowane alternatywne dzieło sztuki do Adopcji.
- Katalog wybranych przez Stowarzyszenie dzieł sztuki przeznaczonych do Adopcji, stanowi Załącznik nr 1 do Regulaminu („Obiekty”).
- Dochód uzyskany z Aukcji zostanie przeznaczony na cele statutowe Stowarzyszenia.

§ 2 WARUNKI UCZESTNICTWA

- Uczestnikiem Aukcji może być każda osoba fizyczna posiadająca pełną zdolność do czynności prawnych, osoby prawne oraz jednostki organizacyjne, którym przepisy szczególne przyznają osobowość prawną („Uczestnik”).
- Aukcja ma charakter publiczny, a podawane ceny Adopcji są jawne i dostępne dla Uczestników. Licytacja poszczególnych Adopcji odbywa się ustnie lub przy użyciu przyrządów elektronicznych lub przez dedykowaną aplikację.
- Niedopuszczalne są jakiegokolwiek działania, które utrudniałyby, destabilizowałyby lub uniemożliwiałyby należyte przeprowadzenie Aukcji.
- Uczestnik Aukcji przystępując do licytacji potwierdza i oświadcza, że:
 - a) akceptuje treść niniejszego Regulaminu,
 - b) spełnia warunki przewidziane w § 2 ust. 1 Regulaminu powyżej,

c) wyraża zgodę na przetwarzanie jego danych osobowych w celu i zakresie wskazanym w Regulaminie.

§ 3 PRZEBIEG AUKCJI

- Przed przystąpieniem do licytacji, prowadzący licytację przedstawia Uczestnikom podstawowe zasady Aukcji (w tym zasady Adopcji) i prezentuje Obiekty przeznaczone do Adopcji.
- Dla każdej Adopcji zostanie ustalona kwota minimalna (wywoławcza).
- Stowarzyszenie nie przewiduje w toku postępowania aukcyjnego obowiązku zapłaty wadium.
- Prowadzący licytację otworzy każdą z licytacji poprzez wskazanie kwoty minimalnej (wywoławczej) dla danej Adopcji.
- Każdemu Uczestnikowi przysługuje prawo wylicytowania więcej niż jednej Adopcji.
- Oferta złożona w toku licytacji przestaje wiązać Uczestnika, gdy inny Uczestnik złożył ofertę korzystniejszą (wyższą).
- Poszczególną licytację Adopcji wygrywa ten Uczestnik, który wskutek trykrotnego wywołania jego postąpienia z najwyższą ofertą pieniężną, złoży w efekcie ofertę najkorzystniejszą („Zwycięzca”). Zawarcie umowy dotyczącej Adopcji, następuje z chwilą udzielenia przybicia pod warunkiem niezłożenia przez Muzeum Stowarzyszeniu sprzeciwu do zawarcia umowy w terminie 3 dni roboczych od daty aukcji, z zastrzeżeniem § 4 ust. 1 Regulaminu poniżej. Zwycięzca nie posiada prawa do przeniesienia swoich praw z umowy na osoby trzecie. W razie skutecznego złożenia sprzeciwu przez Muzeum umowa ze Zwycięzcą dotycząca Adopcji nie dochodzi do skutku, a Zwycięzcy nie przysługują żadne roszczenia z tytułu wygrania licytacji, nie jest też zobowiązany do zapłaty wylicytowanej kwoty.
- Potwierdzeniem zawarcia umowy dotyczącej Adopcji, jest formularz stanowiący Załącznik nr 2 do niniejszego Regulaminu.
- Zwycięzca wedle swojego wyboru:
 - a) może zgłosić chęć otrzymania biletu dla dwóch osób, ważnego przez 365 dni od daty otrzymania, uprawniającego do bezpłatnego wstępu do gmachu głównego oraz innych oddziałów Muzeum Narodowego w Warszawie albo;
 - b) zgłosić chęć umieszczenia swojego imienia i nazwiska, pseudonimu lub firmy oraz wizerunku zaadoptowanego Dzieła na stronie internetowej Stowarzyszenia z informacją o Adopcji.
 - c) Jeżeli Zwycięzcą Aukcji jest firma, może zgłosić chęć wykorzystania wizerunku adoptowanego dzieła na swoich nośnikach reklamowych przez okres trwania Adopcji. Każdorazowe użycie wizerunku dzieła wymaga wcześniejszego przedstawienia projektu do akceptacji Stowarzyszenia oraz Muzeum. Wszelkie koszty związane z przygotowaniem, publikacją i ekspozycją wizerunku dzieła ponosi Zwycięzca (w tym m.in. zakupienie wysokiej rozdzielczości fotografii od Muzeum).
- Zwycięzca niezwłocznie po zakończeniu Aukcji, przekaze Stowarzyszeniu następujące dane:
 - a) imię i nazwisko, pseudonim lub firmę Zwycięzcy;
 - b) adres e-mail lub numer telefonu;
 - c) PESEL lub NIP;
- na formularzu stanowiącym Załącznik nr 2 do niniejszego Regulaminu.
- Stosownie do treści art. art. 38 pkt 11) ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta, Zwycięzcy nie przysługuje prawo odstąpienia od zawartej umowy w wyniku licytacji.
- Uczestnik jest w pełni odpowiedzialny za składane przez siebie oferty podczas licytacji, które nie powinny być składane w sposób lekkomyślny, omyłkowy lub też bez zapoznania się i rozumienia konsekwencji złożenia oferty zgodnie z niniejszym Regulaminem i powszechnie obowiązującymi przepisami prawa.

§ 4 PŁATNOŚCI

- Adopcja Obiektu oraz rozpoczęcie rocznego okresu Adopcji, następuje w dniu umieszczenia tablicy informacyjnej przy Obiekcie, nie wcześniej jednak niż w dniu dokonania płatności pełnej kwoty odpowiadającej zwycięskiej ofercie pieniężnej i nie później niż 1 listopada każdego roku, a okres adopcyjny trwa do 30 października roku następnego wyjątkiem sytuacji, o której mowa w § 2 ust. 6.
- Zwycięzca obowiązany jest wpłacić kwotę za wylicytowaną Adopcję w terminie 14 dni od dnia, w którym udzielono przybicia, na rachunek bankowy prowadzony w PKO BP o numerze PLN 58 1020 1156 0000 7202 0081 7460, wskazując w tytule przelewu nazwę wylicytowanego Obiektu do Adopcji.
- Za moment dokonania płatności, uznaje się dzień uznania powyższego rachunku bankowego.
- W przypadku niedokonania zapłaty kwoty za wylicytowaną na Aukcji Adopcję w terminie 14 dni od dnia, w którym udzielono przybicia,

Stowarzyszenie uprawnione jest do odstąpienia zawartej umowy, w terminie 3 miesięcy od dnia upływu terminu na dokonanie zapłaty, za uprzednim wezwaniem do zapłaty.

§ 5 REKLAMACJE

- Reklamacje dotyczące przebiegu lub przeprowadzenia Aukcji lub Adopcji, Uczestnik lub Zwycięzca ma prawo zgłaszać w terminie 30 dni od dnia zakończenia Aukcji, przesyłając zgłoszenie reklamacyjne w formie elektronicznej na adres e-mail Stowarzyszenia: stowarzyszenie@przyjacielemnw.pl wpisując w temacie wiadomości słowo „REKLAMACJA”.
- Reklamacje zgłoszone po upływie terminów wskazanych w § 5 ust. 1 niniejszego Regulaminu powyżej, nie będą rozpatrywane.
- Reklamacje powinny zawierać dane pozwalające na identyfikację osoby składającej reklamację, opis zdarzenia stanowiącego podstawę reklamacji oraz sprecyzowane żądanie.
- Reklamacje zostaną rozpatrzone przez Stowarzyszenie w terminie 30 dni od daty wpłynięcia reklamacji. Odpowiedź zostanie udzielona w takiej samej formie, w jakiej została zgłoszona reklamacja.
- Jeżeli Stowarzyszenie nie udzieliło odpowiedzi na reklamację w terminie, o którym mowa w ust. 4, uważa się, że uznało reklamację.
- Stowarzyszenie informuje o możliwości użycia platformy ODR w celu skorzystania z pozasądowych sposobów rozpatrywania reklamacji i dochodzenia roszczeń oraz zasadach dostępu do tych procedur na platformie pod adresem [www http://ec.europa.eu/consumers/odr/](http://ec.europa.eu/consumers/odr/).

§ 6 OCHRONA DANYCH OSOBOWYCH

- Stowarzyszenie Przyjaciele Muzeum Narodowego w Warszawie z siedzibą w Warszawie (00-697), przy al. Jerozolimskich 59, wpisane do rejestru przedsiębiorców oraz rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej prowadzonych przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy, XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000284869, NIP: 7010095649, REGON: 14119802700000, informuje niniejszym, że jest administratorem danych osobowych Uczestników będących osobami fizycznymi. Numer kontaktowy do Stowarzyszenia: tel. 570 105 177.
- Dane osobowe Uczestników przetwarzane są w celach:
 - a) realizacji zobowiązań opisanych w Regulaminie;
 - b) obsługi, dochodzenia i obrony w razie zaistnienia roszczeń Stowarzyszenia lub Uczestnika.
- Podstawą prawną przetwarzania przez Stowarzyszenie danych osobowych Uczestników w celach wskazanych w ust. 3 powyżej jest prawnie uzasadniony interes administratora.
- Dane osobowe Uczestników mogą być ujawniane przez Stowarzyszenie partnerom oraz podmiotom z nim współpracującym (odbiorcom) na podstawie umów powierzenia przetwarzania danych, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa w zakresie ochrony danych osobowych, w szczególności podmiotom świadczącym usługi kadrowe, płacowe, archiwizacyjne, rachunkowe, podatkowe.
- Dane osobowe Uczestników przetwarzane są przez okres niezbędny do realizacji Aukcji zgodnie z Regulaminem, a także do czasu wygaśnięcia roszczeń.
- Uczestnikowi przysługuje prawo do żądania od Stowarzyszenia dostępu do podanych danych osobowych, ich sprostowania np. w sytuacji, gdy są nieprawidłowe lub niekompletne, a także ich usunięcia lub ograniczenia przetwarzania, jak również prawo do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania danych oraz prawo do przeniesienia danych do innego administratora, a także prawo do odwołania wyrażonej uprzednio zgody na przetwarzanie danych osobowych w każdym momencie. Odwołanie zgody nie wpłynie na zgodność z prawem przetwarzania, którego dokonano na podstawie zgody, przed jej wycofaniem.
- Uczestnikowi przysługuje prawo do wniesienia skargi do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych.
- Podanie przez Uczestnika danych osobowych jest niezbędne do realizacji celów, o których mowa w ust. 3 powyżej. Odmowa podania przez Uczestnika danych osobowych uniemożliwi realizację nabytych uprawnień w toku licytacji.

§ 7 POSTANOWIENIA KOŃCOWE

- Regulamin Aukcji dostępny jest:
 - a) na stronie internetowej Stowarzyszenia pod adresem [www. przyjacielemnw.pl](http://www.przyjacielemnw.pl)
 - b) w siedzibie Stowarzyszenia;
 - c) w widocznym miejscu podczas Aukcji.
- Stowarzyszenie jest uprawnione do zmian treści niniejszego Regulaminu, za poszanowaniem praw nabytych przez Uczestników. Ewentualne zmiany treści niniejszego Regulaminu, wchodzą w życie z chwilą ich opublikowania na stronie internetowej Stowarzyszenia pod adresem www.przyjacielemnw.pl.
- Załączniki 1. i 2. stanowią integralną część niniejszego Regulaminu. Załącznik nr 1 do Regulaminu

OBIEKTY:

DZIEŁA SZTUKI:

- LUCAS CRANACH, ADOPCJA OBRAZU “ADAM I EWA”, 1510
- NIEZNANY, ADOPCJA OBRAZU “ZWIASTOWANIE MARII - OBRAZ WOTYWNY WROCŁAWSKIEGO CECHU MALARZY”, 1500
- JAN MATEJKO, ADOPCJA OBRAZU “BITWA POD GRUNWALDEM”, 1878
- JÓZEF BRANDT, ADOPCJA OBRAZU “ODBICIE JASYRU”, 1878
- JACEK MALCZEWSKI, ADOPCJA OBRAZU “AUTOPORTRET ZBROI”, 1914
- JÓZEF MEHOFFER, ADOPCJA OBRAZU “AUTOPORTRET”, 1898
- MECENAT NAD GABINETEM PASTELI STANISŁAWA WYSPIAŃSKIEGO
- MARCIN ZALESKI, ADOPCJA OBRAZU “WNĘTRZE KATEDRY W MEDIOLANIE”, 1834
- NIEZNANY, ADOPCJA DYPTYKU FUNDACJI RODZINY WINTERFELDÓW, 1430 – 1435
- ELISABETTA SIRANI, ADOPCJA OBRAZU “PORTRET PIĘCIOLETNIEGO VINCENZO RANUZZI JAKO AMORA”, 1663
- JAN KSAWERY KANIEWSKI, ADOPCJA OBRAZU “PORTRET SIÓSTR KAROLINY I ANNY STRAUSS, TANCEREK BALETU TEATRU WIELKIEGO”, 1853
- PARIS BORDONE, ADOPCJA OBRAZU “WENUS I AMOR”, 1. POŁ. XVI W.
- WŁADYSŁAW PODKOWIŃSKI, ADOPCJA OBRAZU “SZAŁ, SZKIC”, 1893
- LEON WYCZÓŁKOWSKI, ADOPCJA OBRAZU “GRA W KROKIETA”
- WŁADYSŁAW ŚLEWIŃSKI, ADOPCJA OBRAZU “DWIE BRETONKI Z KOSZEM JABŁEK”, 1897
- NIEZNANY, MECENAT NAD ŚCIANĄ Z OBRAZAMI ALEKSANDRA GIERYMSKIEGO
- OLGA BOŻNAŃSKA, ADOPCJA OBRAZU “PORTRET DZIEWCZYNEK HELENY I WŁADYSŁAWY CHMIELARCZYK”, 1906
- OLGA BOŻNAŃSKA, ADOPCJA OBRAZU “ŚPIĄCY PIES”, PRZED 1902
- ADOPCJA RZEŻBY “BÓG ANUBIS, PAN NEKROPOLI, W POSTACI SZAKALA”, OKOŁO 1550 - 1069 P.N.E.
- ANNA BILIŃSKA-BOHDANOWICZOWA, ADOPCJA OBRAZU “MURZYŃKA”, 1884
- LAWRENCE ALMA-TADEMA, ADOPCJA OBRAZU “PORTRET IGNACEGO JANA PADEREWSKIEGO”, 1890
- WACŁAW SZYMANOWSKI, ADOPCJA RZEŻBY “MACIERZYŃSTWO”, 1901
- STANISŁAW IGNACY WITKIEWICZ \ WITKACY, ADOPCJA OBRAZU “AUTOPORTRET”, 1913

Dotyczy Aukcji dobroczynnej „Skarby Muzeum Narodowego w Warszawie” z _____ r.

Obiekt wylicytowany do Adopcji na roczny okres (z możliwością przedłużenia o rok za cenę nie mniejszą niż 80% wylicytowanej kwoty):

Nabywca (imię i nazwisko/pseudonim/nazwa firmy):

PESEL lub NIP:

Adres mailowy lub telefon:

Wylicytowana kwota :

słownie:

Zgłaszam chęć:

• nieodpłatnego otrzymania karty członkowskiej stowarzyszenia o statusie Patrona, ważnego przez 365 dni od daty otrzymania, uprawniającego do bezpłatnego wstępu do gmachu głównego oraz innych oddziałów Muzeum Narodowego w Warszawie;	☐
• nieodpłatnego umieszczenia mojego imienia i nazwiska, pseudonimu lub firmy oraz wizerunku zaadoptowanego Dzieła na stronie internetowej Stowarzyszenia z informacją o Adopcji.	☐
• zamieszczenia wizerunku adoptowanego dzieła na nośnikach reklamowych mojej firmy (na koszt własny).	☐

Ja niżej podpisan-y/-a, zobowiązuję się do wpłaty kwoty za wylicytowany Obiekt w terminie czternastu dni, na rachunek bankowy o numerze PLN 58 1020 1156 0000 7202 0081 7460, prowadzony w banku PKO BP S.A.

Wyrażam również zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych zgodnie z treścią regulaminu Aukcji, z którym zapoznałem się przed Aukcją.

Dokument sporządzono w dwóch egzemplarzach, po jednym dla Zwycięzcy i Stowarzyszenia.

Data i podpis Zwycięzcy oraz przedstawiciela Stowarzyszenia:

